...રી કુંપનીની રજીસ્ટર્ડ
...મોરાથી મંગાવવાનું
...માં રાખવું.

...સારે કયામત,

—ઉર્ફે—

અલામતે કયામત.

—બનાવનાર, તથા છપાવી પ્રગટ કરનાર—

મીર સૈયદઅલી કાદરી બીલીમોરીઆ.

પ્રસિદ્ધ કરવાનું ઠેકાણું—દેસડી સ્ટ્રીટ—**બીલીમોરા.**

પહેલી આવૃત્તિ. નકલ ૨૦૦૦.

સને ૧૯૨૨. સને ૧૩૪૦ હીજરી.

સુરત ચૌટાના પુલપર ટાંકી પાસે આવેલા શંકર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં નારાયણરાવ લક્ષ્મણરાવ નીકમે છાપ્યું.

કીંમત રૂા. ૦–૧૦–૦.

આસારે ક્યામત,

ઉર્દૂ

અલામતે ક્યામત.

દીબાચા,

ઝમાનેકા ઇન-કિલાબ ઓર ઉસકી ઉલટ ફેરભી કાબિલે દીદ હે. એક વોહ ઝમાના થા, કે જીસમેં હમ મુસલમાનોંકા ઓઢના બિછોના અરબી ઝબાન થા, ક્યુંકે* હમારા કુરઆને મજીદ, અરબી, ઓર હમારે પયગંબર હજરત* સલ, કે ઇરશાદાત, ઓર હિદાયાત, સબ અરબી ઝબાનમેં થે, ફીર જબ લોગ અરબસે નીકલ-કર મુખ-તલીફ બિલાદ, ઓર મુખ-તલીફ મુકામાતમેં મુંતેશર હો-ગયે, તો વહાં ઝબાનકા ઇખ-તીલાફ હો-ગયા. ઓર દીની કિતાબેં ફારસીમેં તરજુમા હોકર છપને લગીં. ઓર ફારસીસે ઉરદુમેં તરજુમા હોને લગા. રફ્તા રફ્તા ગુજરાતી, ઓર હીંદી, બંગાલી, વ-ગયરા, ઝબાનોંમેં કિતાબેં છપને લગી હેં.

યે કિતાબ અસલ ફારસીમેં થી, ઇસકા તરજુમા ઉરદુમેં હુવા. ઓર ઉરદુસે મેંને ગુજરાતીમેં ઇસકો લીખકર દીનદાર ભાઇઓંકે લીયે છપવાયા હે.

કયામતકે હાલાતસે અકસર લોગ ના-વાકીફ હેં, ઓર આજ તક ગુજરાતી હરફોમેં અયસી કિતાબ નહીં છપી હે. ઇસલીયે મેંને ઇસકો ગુજરાતી હરફ, ઓર ઉરદુ ઝબાનમેં છપવાના મુનાસીબ સમઝા હે, ઓર મુજકો યકીને કામીલ હે, કે યે કિતાબ પઢકર કયામતકે હાલાતસે દીનદાર ભાઈ વાકીફ હોંગે. ઓર મુજકો દુઆયે ખયેરસે યાદ કરેંગે.

મુ. બીબીઓરા
ફગડી સ્ટ્રીટ.

રાકીમ દુઆગો,
મીર સૈયદઅલી કાદરી.

આસારે કયામત, ઉર્ફ અલામાતે કયામત.

બિસ્મીલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ.

ખુદાયે બુઝુર્ગ, ઓર બરતરકા લાખ લાખ શુક્ર હે કે ઉસને અપની ઝાહીરી ઓર બાતીની બે-શુમાર નેઆમતોંસે સર ફરાઝ ફરમાયા, કે જીસમેં સબસે અફઝલ, હુઝુર સરવરે કાયેનાત, મોહમ્મદ મુસતફા સલ, કી રિસાલત હે, કે આપ હમકો કયામત, ઓર ઉસકે એહવાલ, મસલન, હશર, હિસાબ, જન્નત, દોઝખ, વ-ગયરાસે આગાહ કરેં, પસ આં હઝરત સલ, ને હમકો વહાંકી શકાવતસે નજાત, ઓર તહસીલે સઆદતકે અસબાબ બતાયે, ઓર કયામતકો અલામાતે સુગરા, ઓર કુબરાકે જરીયેસે, નિહાયત વઝાહતકે સાથ બયાન ફરમા-કર, હમ-પર રૌશન કર દીયા.

કયામતકી અલામતોં-મેંસે સબસે પેહલી અલામત હઝરત મલ. કા વુજુદ, ઓર વફાત હે. કયું કે આપકે પયદા હોનેકે બાઅદ

કમાલાત-મેંસે સબસે બેહ-તરીન કમાલ, જો નુબુવ્વત, ઔર રીસાલત હે, વોહ દુનિયાસે મુન-કતેઅ હુવા. ઔર આપકી વફાત હસરત આયાતકી વજેસે આસમાની વહી, ઔર ખબરકા સિલસિલા દુનિયસે મૌકુફ હુવા. આપ પર જિહાદકે હુકમકી તકમીલ હુઇ. તાકે ઝમીનકો મુફસીદોંસે પાક કર દે. યે સબ કયામતકી નિશાનીયાં હેં. હુઝુરને કયામતકી બહોતસી અલામતેં બયાન ફરમાઇ હેં, જો દો કિસમકી હેં.

અલામતે સુગરાકા બયાન.

અલામતે સુગરા, કે જો આપકી વફાતસે હઝરત ઈમામ **મેહદી** રદી. કે ઝુહુર તક વજુદમેં આયેંગી. ઔર **અલામતે કુબરા**, કે જો હઝરત **મેહદી** રદી, કે ઝુહુરસે આખેરી સુર ફુંકને તક વજુદમેં આતી રહેંગી. ઔર આગાઝે કયામત યહીંસે હોગા.

કયામતકી અલામાતે સુગરાકે, મુત-અલ્લક, હઝરત **અલી** રદી, સેં રિવાયત હે, કે **પયગંબરે ખુદા**, સલ, ને ફરમાયા કે જબ હુકકામ ઝમીન, ઔર મુલ્કકે મેહસુલકો અપની જાતી દૌલત બના-લે, યાને ઉસકો શરઇ ખરચમેં ખર્ચ ન-કરેં, ઝકાતકો બ-તઔર તાવાનકે વુસુલ કરેં, ઔર લોગ અમાનતકો માલે ગનીમતકી તરેહ (જો કુફફારસે જિહાદમેં હાસીલ કીયા જાતા હે.) હલાલ ઔર તૈયબ સમઝેં. શૌહર અપની બીબીકી બેજા ઇતાઅત કરે. ઔલાદ વાલીદૈનકી ના-ફરમાની, ઔર બદ લોગોંસે દોસ્તી કરે. ઇલ્મે દીન, દુસરે દુનિયાકી ગરઝસે સીખા જાવે. હર કબીલા ઔર કૌમમેં આપસે

લોગ સરદાર બન-જાવેં, જો ઉનમેં સબસે ઝીયાદા કમીને, ઓર બદ-ખુલ્ક, લાલચી હોં. ઈંતિઝામત અયસે અશ્ખાસકે સુપુર્દ કીયે જાયેં, જો ઉનકે લાયેક નહોં ખીઝ્ ઓર ઝરરકી વજેસે અયસે આદમીયોંકી તાઅઝીમ, વ તકરીમ કી-જાયે, કે જો ખિલાફ શરેઅ હોં. શરાબ-ખોરી ખુલ્લમ ખુલ્લા હોને લગે. આલાતે લહવો લઅબ, ઓર નાચ ગાનેકા રિવાજ હો-જાયે. ઝીના-કારીકી કસરત હો, ઉમ્મતકે પીછલે લોગ અગલોં-પર લાઅનત, ઓર તાઅના-ઝની કરને લગેં, તો ઉસ વક્ત ઝલઝલેકી નિહાયત સખ્ત, ઓર સુખ રંગકી આંધી, ઓર દીગર અલામાત, અજાબકે આનેકા ઈંતિઝાર કરો. જયસે ઝમીનકા ધસના, આસમાનસે પથ્થરોંકા બરસના, સુરતોંકા બદલ-જાના, ઇસકે સીવા ઓર અલામાતભી ઇસ તરેહ પય દર પય ઝાહીર હોને લગેંગે. જયસે તસબીહકા દોરા ટુટ-કર ઉસકે દાને, યકે બાદ દીગરે ગીરને લગતે હેં.

બાદશાહે રૂમકી શહાદત, ઓર ઇસાઇઓંકા મુલકે, શામ-પર કબજા,

અહાદીસમેં આયા હે, કે કયામતકી* અલામતોં-મેંસે લોંડીયોંકી અવલાદકી કસરત, બે-ઇલ્મો બે-અદબ, લોગોંકી હુકુમતકા હોના,

---

* સોબાન રઝી, સે રિવાયત હે, કે પયગંબરે ખુદા સલ, ને ફરમાયા, કે એક ઝમાના અયસા આને-વાલા હે, કે જીસમેં કુફ્ફાર, એક દુસરેકો જમાઅતે ઇસ્લામીયા પર ગાલીબ હોનેકે લીયે, ઇસ તરેહ મદદ કરેંગે,

ઇગલામ બાઝી (લૌંડા–બાઝી) કરના. મસજીદમેં ખેલ કુદ, મુલાકાતકે વક્ત બજાયે સલામકે ગાલી ગલોચ બકના. ઉલુમે શરઇયાકા કમ હોના. ઝુટકો હુનર સમઝના, દીલોંસે અમાનત, ઓર દીયાનતકા ઉઠના,–ફાસીકોંકા ઇલ્મ શીખના, શર્મ હયાકા જાતા રેહના, મુસલમાનોં પર કુફ્ફારોંકા ચારોં તરફસે હુજુમ કરના. ઝુલ્મકા ઇસ કદર બઢ જાના, કે જીસસે પનાહ લેની મુશ્કીલ હો.–બાતીલ મઝાહીબકા ઝુટી હદીસોં, ઓર બાદ અતોંકા ફરોગ પાના હે. જબ યે તમામ અલામાત, ઓર આસાર, નુમાયાં હો–જાયેં, તો ઇસાઇ બહોતસે મુલકોં–પર ગલબા કરકે કબઝા કર લેંગે. ફીર એક મુદ્દતકે બાઅદ અરબ, ઓર શામકે મુલ્કમેં અબુ–સુફયાનકી અવલાદમેં એક શખ્સ પયદા હોગા. જો સાદાતકો કત્લ કરેગા. ઉસકા હુકમ મુલકે શામ, ઓર મીસરકે અતરાફમેં જારી હો–જાયેગા. ઇસ અસનામેં બાદશાહે રૂમકી ઇસાઇયોંકે એક ફીરકે–કે સાથ જંગ, ઓર દુસરે ફીરકેસે સુલેહ હોગી. લડને–વાલા ફીરકા, કુસ્તુન–તુનીયા, પર કબઝા કર લેગા. બાદશાહે રૂમ દારૂલ–ખીલાફતકો છોડ–કર મુલકે શામમેં આ–જાયેગા.

જયસે–કે દસ્તર ખાન–પર ખાનેકે લીયે, એક દુસરેકો બુલાતે હેં. કીસીને અર્ઝ કીયા, યા રસુલુલ્લાહ, કયા ઉસ વકત હમારી તેઅદાદ કલીલ હોગી? ફરમાયા, નહીં, બલકે તુમ ઉસ વક્ત કસરતસે હોંગે. લેકીન બિલકુલ અયસે બે–બુન્યાદ, જયસે ઉનકે સામને ખસ, ઓર ખાશાક, ઓર તુમ્હારા રોઅબો દાબ, દુશ્મનોંકે દીલસે ઉઠ જાયેગા. ઓર તુમ્હારે દીલોમેં સુસ્તી પડ જાયેગી. એક સહાબીને અર્ઝ કીયા, કે હુઝુર સુસ્તી કયા ચીઝ હે? આપને ફરમાયા, કે તુમ દુન્યાકો દોસ્ત રખોગે, ઓર મોતસે ભાગ કરોગે।

ઔર ઇસાઇયોંકે મજકુરા ફીરકયે દૌવુમકી ઇઆ—નતસે ઇસલામી ફૌજ, એક ખુનરેઝ જંગકે બાઅદ, ફીરકયે મુખાલીફ પર ફતેહ—મંદ હોગી. દુશ્મનકી શિકસ્તકે બાઅદ ફીરકયે મુનાફીક—મેંસે એક શખ્સ બોલ ઉઠેગા, કે સલીબ ગાલીબ હુઇ, ઔર ઉસીકી બરકતકી વજેસે ફતેહકી શકલ દીખાઇ દી. યે સુનકર ઇસલામી લશ્કરમેંસે એક શખ્સ ઉસસે મારપીટ કરેગા. ઔર કહેગા, કે નહીં દીન ઇસલામ ગાલીબ હુવા. ઔર ઉસીકી બરકતસે ફતેહ નસીબ હુઈ. યે દોનોં અપની અપની કૌમકો મદદકે લીયે પુકારેંગે, કે જીસકી વજેસે ફોજમેં ખાના—જંગી શુરૂ હો—જાયેગી, બાદશાહે ઇસલામ શહીદ હો—જાયેગા, ઇસાઇ મુલ્કે શામ—પરભી કબ્ઝા કર લેંગે. ઔર આપસમેં ઉન દોનોં ઇસાઇ કૌમોંકી સુલેહ હો—જાયેગી.

બાકી જો મુસલમાન રહેંગે, વોહ **મદીના મુનવ્વરા**, ચલે આઇંગે. ઇસાઇયોંકી હુકુમત ખયબર તક ફયેલ જાયેગી. ઉસ વકત મુસલમાન ઇસ તજસ—સુસમેં હોગે, કે **ઇમામ મેહદી** રદી, કો તલાશ કરના ચાહીયે, તાકે ઉન મુસીબતોંકે દફા કરનેમેં ઇમદાદ કરે. ઔર દુશ્મનકે પંજેસે નજાત દીલાયેં.

ઝુહુરે ઇમામ મેહદી રદી, ઔર અલામાતે કુબરા.

હઝરત **ઇમામ મેહદી** રદી, ઉસ વક્ત **મદીના મુનવ્વરા**મેં તશરીફ ફરમા હોંગે. મગર ઇસ બાતકે ડરસે, કે મુબાદા લોગ મુઝ

જ્યસે ઝઇફ કો ઇસ અઝીમુલ-શાન કામકે અંજામ દેનેકે તકલીફ દેંગે, ઇસલીયે મઆ મોઅજીઝ્મા ચલે જાઇંગે. ઉસ ઝમાનેકે અવલી-યાયે કિરામ, અબદાલ, ઓર ઉઝ્ઝામ, આપકી તલાશ કરેંગે. બાઅઝ આદમી મેહદી-યતકે ઝુટે દાઅવે કરેંગે ઓર ઉસ અસનામેં, કે મેહદી રદી, રૂકનો મુકામે ઇબ્રાહીમકે દરમ્યાન ખાનયે કાઅબાકા તવાફ કરતે હોંગે. આદમીયોંકી એક જમાઅત આપકો પેહછાન લેગી. ઓર જંબરન, ઓર કહરન, આપસે બયઅત કરલેગી. ઇસ વાકેઆકી અલામત યે હે. કે ઇસસે કબ્લ ગુઝીશ્તા માહે રમઝાનમેં ચાંદ, ઓર સુરજકો ગરહન લગ ચુકેગા. ઓર બયઅતકે વક્ત યે નિદા આયેગી. હાઝા, ખલીફ-તુલ્લા, અલ મહદીયો, ફસ-તમેઉ લહુ વ-અતીઉ, ઉસ આવાઝકો ઉસ જગાકે તમામ ખાસો આમ સુન લેંગે. હઝરત ઇમામં મેહદી રદી, સૈયદ ઓર અવલાદે ફાતીમા ઝોહરા રદી, મેસે હેં. આપકા કદો કામત, કદરે લંબા, બદન ચુસ્ત, રંગ ખુલા હુવા, ઓર ચેહરા પયગંબરે ખુદા સલ, કે ચેહરેસે મુશાબા હોગા ઓર આપકે અખલાક, પયગંબરે ખુદા, સલ, સે પુરી મુશાબેહત રખતે હોંગે. આપકા ઇસમે શરીફ, મોહંમદ, ઓર વાલીદકા ઇસમે મુબારીક અબદુલ્લા, ઓર વાલીદા સાહીબાકા નામ આમીના હોગા. ઝબાનમેં કદરે લુકનત હોગી. જીસકી વજેસે તંગ-દીલ હોકર, કભી કભી રાન પર હાથ મારતે હોંગે આપકા ઇલ્મે લદુન્ની ખુદા-દાદ હોગા, બયઅતકે વક્ત, ઉમર ચાલીસ સાલકી હોગી.

ખુરાસાનસે ઇમામ મેહદીકી ફોજી મદદ.

ખિલાફતકે મશહુર હોને-પર **મદીનેકી** ફોજેં આપકે પાસ, **મક્કા મોઅઝ્ઝમા** ચલી આયેંગી. શામ, ઇરાક, ઓર યમનકે અવલીયાયે કિરામ, ઓર અબદાલે ઉઝ્ઝામ, આપકી મુસાએહતમેં, ઓર મુલ્કે અરબકે બે-ઇંતીહા આદમી આપકી અફવાજમેં દાખીલ હોજાએંગે. ઓર ઉસ ખઝાનેકો કે જો કાઅબેમેં મદફુન હે. ઓર જીસકો **રતાજુલ-કાઅબા** કેહતે હેં. વોહ નીકાલ-કર, મુસલમાનોં પર તકસીમ ફરમાઇંગે. જબ યે ખબર ઇસલામી દુન્યામેં મુન્તેશર હોગી, તો ખુરાસાનસે એક શખ્સ, કે જીસકે લશ્કરકા સરદાર મનસુર નામી હોગા, વોહ એક બહોત બડી ફોજ લેકર, આપકી મદદકે લીયે રવાના હોગા. ઓર રાસ્તે-મેંભી બહોતસે ઇસાઇયોં, ઓર બદ દીનોંકા સફાયા કરદેગા. વોહ સુફયાની, કે જો અહલે-બયેતકા દુશ્મન હોગા. જીસકી નહની-યાલ કોમે બનુ-કલ્બ હોગી. હઝરત **ઇમામ મેહદી** રદી, કે મુકાબીલેકે વાસતે ફોજ ભેજેંગા. જબ યે ફોજ મક્કા, ઓર મદીનેકે દરમ્યાન એક મયદાનમેં આકર, પહાડકે દામનમેં મુકીમ હોગી. તો ઉસી જગે ઉસ ફોજકે નેક ઓર બદ અકીદે-વાલે સબકે સબ ધંસ જાઇંગે. ઓર કયામતકે દીન હર એકકા હશર ઉસકે અકીદે, ઓર અમલકે મોવાફીક હોગા.

ઇમામ મેહદીકી ફોજી તૈયારીયાં,-ઓર ઇસાઇ-ફોજોંકા જમા હોના.

મગર ઉનમેંસે સીર્ફ દો આદમી બચ જાઈંગે. એક હઝરત મેહદી રદી, કો ઇસ વાકેઆકી ખબર કરેગા. ઓર દુસરા સુરીયા-નીકો. અરબકી ફોજોંકા જમા હોનેકા હાલ કહેગા. ઇસાઇભી યે હાલ સુનકર, ચારોં તરફસે ફોજોંકે જમા કરનેમેં કોશીશેં કરેંગે. ઓર અપને ઓર રૂમકે મુલકસે ફોજે કસીર લેકર. ઇમામ મેહદી રદી, કે મુકાબીલેકે લીયે શામમેં જમા હો-જાઇંગે. ઉનકી ફોજકે ઉસ વક્ત ૭૦ ઝંડે હોંગે. ઓર ઝંડેકે નીચે બારા બારા હજાર સીપાહ હોંગે. હઝરત ઇમામ મેહદી રદીં, મક્કેસે કુચ ફરમા-કર, મદીના મુનવ્વરા પહોંચેંગે. ઓર પયગંબરે ખુદા સલ. કી ઝીયારતસે ફારીગ હોકર, શામકી જાનીબ રવાના હો-જાઈંગે, દમશ્કકે કુરબો જવારમેં ઇસાઇયોંકી ફોજસે આમના સામના હોગા. ઉસ વક્ત હઝરત મેહદી રદી, કી ફોજકે તીન ગીરોહ હો-જાઇંગે. એક ગીરોહ નસારાકે ખોફસે ભાગ જાયેગા. ખુદાવંદ-કરીમ; ઉનકી તોબા હરગીઝ કુબુલ ન ફરમાયેગા. બાકી-માન્દા ફોજ-મેંસે કુછ તો શહીદ હોકર, બદરે વાહીદકે શોહદાકે મરાતીબકો પહોંચેંગે. ઓર કુછ બ-તૌફીકે એઝદી ફતેહ-યાબ હોકર, હમેશાકે લીયે ગુમરાહી ઓર અંજામેં બદસે છુટકારા પાઈંગે. હઝરત મેહદી રદી, ફીર દુસરે રોજ નસારેકે મુકાબીલેકે લીયે નીકલેંગે. ઉસ રોજ મુસલમાનોંકી

એક બડી જમીઅત અહદ કરલેગી, કે બ-ગયેર ફતેહ, યા મૌતકે મયદાને જંગસે ન-પલટેંગે. પસ યે કલકે કલ શહીદ હો-જાઈંગે. હઝરત ઇમામ મેહદી રદી, બાકી માન્દા કલીલ જમાઅતકે સાથ લશ્કર ગાહમેં વાપીસ આઇંગે. દુસરે દીન ફીર એક જમાઅતે કસીર અહદ કરલેગી, કે મૌત યા ફતેહ. પસ હઝરત ઇમામ મેહદી રદી, કે હમરાહ મયદાને કારે ઝારમેં આકર, બડી બહાદુરીકે બાઅદ જામે શહાદત નોશ કરેંગે. શામકે વક્ત હઝરત મેહદી રદી, થોડીસી જમીઅતકે સાથ મુરાજેઅત ફરમાઇંગે. તીસરે રોજ ઇસી તરેહ એક બડી જમાઅત કસમ ખાકર, ફીર શહીદ હો-જાયેગી. હઝરત ઇમામ મેહદી રદી, જમાઅતે કલીલકે સાથ અપની કયામ-ગાહમેં વાપીસ તશરીફ લે-આઇંગે. ચૌથે રોજ હઝરત મેહદી રદી, રસદ-ગાહકી મોહાફીઝ જમાઅતકો લેકર, જો મીકદારમેં બહોત કમ હોગી. દુશ્મનસે જોર આઝમા હોંગે. ઉસ દીન ખુદાવંદ-કરીમ, ઉનકો ફતેહ મુબીન, અતા ફરમાયેગા.

ઇમામ મેહદીકી ફતેહ, ઓર ઇસાઇયોંકી શીકસ્ત.

ઇસાઇ, ઇસ કદર કત્લ ઓર ગારત હોંગે, કે બાકીયોંકે દીમાગસે હુકુમતકી બુ જાતી રહેગી. ઓર બે-સરો સામાન હોકર, નિહાયત ઝીલ્લત ઓર રૂસવાઇકે સાથ ભાગેંગે. મુસલમાન ઉનકા તઆકુબ કરકે, બહોતોંકો જહન્નમ રસીદ કરદેંગે. ઇસકે બાદ હઝરત મેહદી, બે-હીસાબ ઇનઆમ, ઓર ઇકરામ, ઉસ મયદાનકે શેરોં,

ઓર જાં-બાઝોં પર તકસીમ ફરમાઇંગે. મગર ઉસ માલસે કીસીકો ખુશી હાસીલ ન-હોગી. ક્યુંકે ઉસકી બ-દૌલત બહોતસે ખાનદાન, ઓર કબાઇલ અયસે હોંગે, કે જીનમેં ફી સદી, એક આદમી બચા હોગા. બાઅદ-અઝાં હઝરત **મેહદી**, બીલાદે ઇસલામકે નઝમો નુસ્ક, ઓર ફરાયેઝે હુકુકુલ ઇબાદકી અંજામ-દહીમેં મસરૂફ હોંગે. ચારોં તરફ અપની ફોજેં ફયલા-વેંગે. ઓર ઉન મોહીમ્માતસે ફારીગ હોકર, **કુસ્તુન-તુન્યાકી** ફતેહકે લીયે કુચ ફરમાઇંગે. બહીરા રૂમકે સાહીલ પર પહોંચ-કર, કબીલયે બનુ ઇસહાકકે સત્તર હજાર બહાદુરોંકો કિશ્તીયોં પર સવાર કરકે, ઉસ શેહરકી ખલાસીકે લીયે, કે જીસકો આજ કલ **ઇસ્તમબુલ** કેહતે હેં, મોઅૈયન ફરમાઇંગે. જબ યે ફસીલે શેહરકે નઝદીક પહોંચ-કર, નાઅરા **અલ્લાહો અકબર**, બુલંદ કરેંગે. તો ઉસકી ફસીલ, **નામે ખુદા**, કી બરકતસે મુન-હદીમ હો-જાયેગી. મુસલમાન હલ્લા કરકે શેહરમેં દાખીલ હો-જાઇંગે. સર કશોંકો કત્લ કરકે મુલ્કકા ઇંતીઝામ નિહાયત અદલો ઇનસાફકે સાથ કરેંગે. ઇબતીદાએ બયઅતસે ઇસ વકત તક, છે સાત સાલકા અરસા ગુજરેગા. **ઇમામ મેહદી**, મુલ્કકે બંદોબસ્તમેં મસરૂફ હોંગે, કે અફવાહ ઉડેગી, કે દજ્જાલને મુસલમાનોં પર તબાહી ડાલી હે." ઇસ ખબરકે સુનતેહી હઝરત **ઇમામ મેહદી**, મુલ્કે શામકી તરફ મુરા-જેઅત ફરમાઇંગે, ઓર ઇસ ખબરકી તહકીકકે લીયે પાંચ, યા નવ સવાર, કે જીનકે હકમેં હુઝુર સરવરે કાયેનાત સલ, ને ફરમાયા હે. કે મેં ઉનકે માં-બાપોં, ઓર કબાઇલકે નામ, ઓર ઉનકે ઘોડોંકા રંગ જાનતા હું. વોહ ઇસ ઝમાનેકે રૂયે ઝમીનકે આદમીયોંસે બેહતર હોંગે. લશ્કરકે આગે પીછે બ-તઅોર તલીઆ રવાના હોકર, માઅલુમ

કર લેંગે. કે યે અફ્વાહ ગલત હે. પસ ઇમામ મેહદી, ઉજલત ઓર શિતાબીકો છોડકર, મુલ્કકી ખબર-ગીરીકી ગરઝસે આહીસ્તગી ઇખ્તિયાર ફરમાઇંગે. ઇસમેં કુછ અરસા ન-ગુજરેગા, કે દજ્જાલ ઝાહીર હોગા.

દજ્જાલકા ઝાહીર હોના, ઓર રિસાલતકા, ઓર દાઅવા ખુદાઇકા કરના.

દજ્જાલ, કોમે યહુદ-મેંસે હોગા. અવ્વામમેં ઉસકા લકબ મસીહ હોગા. દાઈ આંખમેં ફૂલા હોગા. ઘુંઘર વાલે બાલ હોંગે, ઓર સવારીમેં એક બહેત બડા ગધા હોગા. પેહલે ઉસકા ઝુહુર મુલકે ઇરાક, ઓર શામકે દરમ્યાન હોગા. જહાં નુબુવ્વત, ઓર રિસાલતકા દાઅવા કરતા હોગા. ફીર વહાંસે ઇસ્ફહાન, ચલા જાયેગા. વહાંસે ઉસકે હમરાહ સત્તર હજાર યહુદી હોંગે. યહીંસે ખુદાઇકા દાઅવા કરકે, ચારોં તરફ ફસાદ બરપા કરેગા. ઓર ઝમીનકે અકસર મુકામાત પર ગસ્ત કરકે, લોગોંસે અપને તંઈ ખુદા, કેહલ-વાયેગા. લોગોંકી આઝામા-ઇશકે લીયે, ખુદાવંદ-કરીમ ઉસસે બડે મોઅજીઝે ઝાહીર કરાયેગા. ઉસકી પેશાની પર લફ્ઝે (કાફીર) લીખ્ખા હોગા. જીસકી શનાખ્ત સીર્ફ અહલે ઇમાન કર સકેંગે. ઉસકે સાથ એક આગ હોગી. જીસકો દોઝખસે તાઅબીર કરેગા. ઓર એક બાગ જન્નતકે નામસે મોસુમ હોગા, મુખાલે-ફીનકો આગમેં, ઓર

મોવાફેકીનકો જન્નતમેં ડાલેગા. મગર વોહ આગ દર હકીકત બાગકે માનીન્દ હોગી. ઔર બાગ આગકી ખાસીયત રખતા હોગા. ઔર ઉસકે પાસ ખાનેકી ચીઝોંકાભી બહોત બડા જખીરા હોગા. જીસકો ચાહેગા દેગા, જબ કોઇ ફીરકા ઉસકી ઉલુહીયતકો તસલીમ કરેગા, તો ઉસકે લીયે ઉસકે હુકમસે બારીશ બરસેગા. અનાજ પયદા હોગા. દરખ્ત ફલદાર, ઔર મવેશી, મોટે તાઝે, ઔર શીરદાર હો જાઇંગે. જો ફીરકા ઉસકી મુખાલેફત કરેગા, તો ઉસસે અશીયાયે મજકુરા બંદ કર દેગા. ઔર ઇસી કીસમકી બહોતસી ઇજાયેં, મુસલમાનોંકો પહોંચાયેગા. મગર ખુદાકે ફઝલસે મુસલમાનોંકો તસબીહ, ઔર તહલીલ, ખાને પીનેકા કામ દેગી. ઉસકે ખુરૂજસે પેશતર દો સાલ તક, કહત રેહ–ચુકા હોગા. તીસરે સાલ દૌરાને કહત–હીમેં ઉસકા ઝુહુર હોગા. ઔર ઝમીનકે મદફુન ખઝાને ઉસકે હુકમસે ઉસકે હમરાહ હો–જાઇંગે. બાઅઝ અદમીયોંસે કહેગા, કે મેં તુમ્હારે મુરૂદા માં–બાપોંકો ઝીંદા કરતા હું. તાકે તુમ ઉસ કુદરતકો દેખકર, મેરી ખુદાઇકા યકીન કરલો. પસ શયાતીનકો હુકમ દેગા, કે ઝમીન–મેંસે ઉનકે માં-બાપોંકી હમ-શિકલ હોકર નીકલો. ચુનાંચે વોહ અયસાહી કરેંગે. ઇસ કેફીયતસે બહોતસે મુલ્કોં પર ઉસકા ગુજર હોગા. યહાં તક, કે વોહ જબ સરૂહદે યમનમેં પહોંચેગા, ઔર બદ દીન લોગ બ–કસરત, ઉસકે સાથ હો–જાઇંગે, તો વહાંસે લોટકર, **મકકા મોઅઝ્ઝમા**, કે કરીબ મુકીમ હો–જાયેગા. મગર બ–સબબ મોહાફેઝત ફરીશ્તોંકે **મકકા** મોઅઝ્ઝમામેં, દાખીલ ન હો–સકેગા. પસ વહાંસે **મદીના** મુનવ્વરાકા કસ્દ કરેગા. ઉસ વકત મદીનેકે સાત દરવાઝે હોંગે. ઔર હર દરવાઝેકી મોહાફેઝતકે લીયે

ખુદાવંદે-કરીમ, દો દો ફરીસ્તે તએયુન ફરમાયેગા. જીનકે ડરસે દજ્જાલકી ફૌજ શેહરમેં દાખીલ ન-હોગી. ઓર **મદીના** મુનવ્વરામેં તીન મરતબે ઝલ-ઝલા આયેગા. જીસકી વજેસે બદ અકીદે, ઓર મુનાફીક લોગ ખાયેફ હોકર, શેહરસે નીકલ કર, દજ્જાલકે ફંદેમેં ગીરફતાર હો-જાઈંગે. ઉસ વક્ત **મદીના** મુનવ્વરામેં એક બુઝુર્ગ હોંગે. વોહ દજ્જાલસે મુનાઝીરા કરનેકે લીયે નીકલેંગે.

દજ્જાલસે એક બુઝુર્ગકા મુનાઝીરા.

વોહ બુઝુર્ગ, દજ્જાલકી ફૌજકે કરીબ પહોંચ-કર ઉનસે પુછેગેં, કે દજ્જાલ કહાં હે. વોહ ઉનકો ગુફતગુકો ખીલાફે અદબ સમઝ-કર, કત્લ કરનેકા કસ્દ કરેંગે મગર બાઅઝ ઉનમેંસે કત્લસે માને હોંગે, ઓર કહેંગે, કયા તુમકો માઅલુમ નહીં? કે હમારે ઓર તુમ્હારે ખુદા (દજ્જાલ) ને મના કીયા હે. કે કીસીકો બ-ગયેર ઈજાઝતકે કત્લ ન-કરના. પસ વોહ દજ્જાલકે સામને જાકર બ્યાન કરેંગે, કે એક ગુસતાખ શખ્સ આયા હે. ઓર આપકી ખિદમતમેં હાઝીર હોના ચાહતા હે. દજ્જાલ ઉનકો અપને પાસ બુલાયેગા. જબ વોહ બુઝુર્ગ, દજ્જાલકે ચેહરેકો-દેખેંગે, તો ફરમાઇંગે, કે મેંને તુઝે પેહછાન લીયા, તુ વોહી દજ્જાલ, મલઉન હે, કે જીસકી ખબર **પયગંબરે ખુદા** સલ, ને દી થી. ઓર તેરી ગુમરાહીકી હકીકત બ્યાન ફરમાઈ થી. દજ્જાલ ગુસ્સેમેં આકર કહેગાં, કે ઇસકો આરેસે ચીર દો. પસ વોહ આપકે દો ટુકડે કરકે દાયેં બાયેં

જાનીબ ડાલ દેંગે. ફીર દજ્જાલ ખુદ ઉન દોનોં ટુકડોંકે દરમ્યાનસે નીકલ-કર, લોગોંસે કહેગા, અગર અબ મેં ઇસ મુરદેકો ઝીંદા કરદું, તો તુમ મેરી ખુદાઇ પર પુરા યકીન કર લોગે ? વોહ કહેંગે હમ તો પેહલેહી આપકી ઉલુહીયતકા યકીન કરચુકે હેં. ઓર કીસી કીસમકા શક ઓર શુબા, દીલમેં નહીં રખતે. હાં, અગર અયસા હો-જાયે, તો હમકો ઝીયાદા ઇતમીનાન હો-જાયેગા. પસ વોહ ઉન દોનોં ટુકડોંકો જમા કરકે ઝીંદા હોનેકા હુકમ દેગા. ચુનાંચે વોહ, **ખુદાયે-કુદદુસ,**કી હિકમત, ઓર ઇરાદેસે ઝીંદા હોકર કહેંગે, કે અબ તો મુજકો પુરા યકીન હો-ગયા, કે તુ વોહી મરદુદ દજ્જાલ હે. કે જીસકી મલઉ-નીયતકી ખબર, **પયગંબરે ખુદા** સલ, ને દી-થી. દજ્જાલ, ઝુંઝલા-કર, અપને મોઅને-કદીનકો હુકમ દેગા, કે ઉસકો જુબ્હા કરદો, પસ વોહ આપકે હલ્ક પર છુરી ફેરેંગે. મગર ઉસસે આપકો કોઇ ઝરર ન-પહોંચેગા. દજ્જાલ શરમીંદા હોકર, ઉન બુઝુર્ગકો અપની દોઝખમેં, કે જીસકા જીક્ર ઉપર ગુજર ચુકા, ઉસમેં ડાલ દેગા. મગર **ખુદાવંદ કરીમ,**કી કુદરતસે વોહ દોઝખ આપકે હકમેં બદ્દ, ઓર સલામ હો-જાયેગી. ઉસકે બાદ દજ્જાલ કીસી મુરદેકે ઝીંદા કરને પર કુદરત ન-પાયેગા. ઓર યહાંસે મુલ્કે શામકી જાનીબ રવાના હો-જાયેગા.

હઝરત ઇસા અલે, કા નુઝુલ.

દજ્જાલકે દમશ્ક પહોંચનેકે અવ્વલ, હઝરત **ઇમામ મેહદી**, દમસ્ક આ-ચુકે હોંગે. ઓર જંગકી પુરી તૈયારી, ઓર તરતીબે ફૌજ કર ચુકે હોંગે. ઓર અસબાબે હરબ, ઓર ઝર્ફ, તકસીમ કરતે હોંગે. કે મોઅજ-જીન અસરકી અજાન દેગા. લોગ નમાઝકી તૈયારી-મેંહી હોંગે. કે હઝરત **મુસા** અલે, દો ફરીશ્તોંકે કાંધોં પર તકીયા કીયે, આસમાનસે દમસ્કકી જામેઅ મસજીદકે શરકી મિનારે પર. જલ્વા અફરોઝ હોકર આવાઝ દેંગે, કે સીડહી લે-આવ, પસ સીડહી હાઝીર કરદી જાયેગી. આપ ઉસકે જરીયેસે ફરોકશ હોકર, **ઇમામ મેહદી** રદી, સે મુલાકાત ફરમાઇંગે, **ઇમામ મેહદી** રદી, નિહાયત તવાઝો, ઓર ખુશ ખુલકીકે સાથ આપસે પેશ આઇંગે. ઓર ફરમાઇંગે, કે યા **નબી-અલ્લાહ**, આપ ઇમામત કીજીયે. હઝરત **ઇસા** અલે, ઇરશાદ ફરમાઇંગે, કે ઇમામત તુમ્હીં કરો, કયુંકે તુમ્હારે બાઅઝ બાઅઝકે લીયે ઇમામેં હેં. યે ઇઝ્ઝત ઇસી ઉમ્મતકો ખુદાને દી હે. પસ **ઇમામ મેહદી** રદી, નમાઝ પડહાઇંગે. હઝરત **ઇસા** અલે, ઇકતીદા કરેંગે, નમાઝસે ફારીગ હોકર, **ઇમામ મેહદી**, ફીર હઝરત **ઇસા** અલે, સે કહેંગે. કે યા **નબી-અલ્લાહ**, અબ લશ્કરકા ઇંતીઝામ આપકે સુપુર્દ હે, જીસ તરેહ ચાહેં અંજામ દેં. વોહ ફરમાઇંગે, નહીં, યે કામ બ-દસ્તુર આપ-હીકે તહતમેં રહેગા. મેં તો સીર્ફ કત્લે દજ્જાલકે વાસતે આયા હું. જીસકા મારા જાના, મેરેહી હાથસે મુકદ્દર હે. રાત અમનો અમનકે સાથ બસર

કરકે સુબ્હેકો **ઇમામ મેહદી.** ફોજે ઝફર મોજ લેકર, મયદાને કાર જારમેં તશરીફ લાઇગે. હઝરત **ઇસા** અલે, દજ્જાલ પર, ઓર ઇસલામી ફોજ ઉસકે લશ્કર પર હમલા-આવર હોગી. નિહાયત ખૌફ-નાક ઓર ધમસાનકી લડાઇ શરૂ હો-જાયેગી, ઉસ વકત દમે ઇસવીકી યે ખાસીયત હોગી, કે જહાં તક આપકી નઝરકી રસાઇ હોગી, વહાં તક યેહભી પહોંચેગા. ઓર જીસ કાફીર તક આપકા સાંસ પહોંચેગા, તો વોહ વહીં નેસ્તો નાબુદ હો-જાયા કરેગા.

દજ્જાલકા કત્લ હોના.

દજ્જાલ, આપકે મુકાબીલેસે ભાગેગા. આપ ઉસકા તઆકુબ કરતે કરતે મુકામે લુદ-હનમેં જા-મીલેંગે. ઓર નેઝેસે ઉસકા કામ તમામ કરકે લોગોં પર ઉસકી હલાકતકા ઇઝહાર કરેંગે. કેહતે હેં, કે અગર હઝરત **ઇસા** અલે, ઉસકે કત્લમેં ઉજલત ન-કરતે, તોભી વોહ આપકે સાંસસે ઇસ તરેહ પીગલ જાતા, કે જયસે પાનીમેં નમક, ઇસલામી ફોજ, દજ્જાલકે લશ્કરકો કત્લો ગારત કરનેમેં મશગુલ હો-જાયેગી. યહુદીયોંકો, કે જો ઉસકે લશ્કરમેં હોંગે, કોઇ ચીઝ પનાહ ન-દેગી. યહાં તક, કે અગર બ-વકતે શબ, કીસી પથ્થર, યા દરખ્તકી આડમેં ઉનમેંસે કોઇ પનાહ-ગુઝીં હો, તો વોહભી આવાઝ દેગા, કે અય ખુદાકે બંદે! દેખ. ઇસ યહુદીકો પકડ, ઓર કત્લ કર. મગર દરખ્તે અરકદ, ઉનકો પનાહ દેકર

ઇખત્કાયે હાલ કરેગા. ઝમીન પર દજ્જાલકે શર ઓર ફસાદકા ઝમાના ચાલીસ રોજ તક રહેગા. કે જીનમેંસે એક દીન, સાલકે એક એક મહીનેકે, ઓર એક એક હફ્તેકે બરાબર હોગા. બાકી માન્દા ઐયામ, મામુલી દરાઝીભી દજ્જાલકે ઇસ્ત-દરાજકી વજેસે હોગી. કયુંકે વોહ મલઉન, આફ્તાબકો હબસ કરના ચાહેગા, તો **ખુદાવંદે કરીમ,** અપની કુદરતે કામીલાસે ઉસકી હસ્બ મરઝી, આફ્તાબકો રોક દેગા. અસહાબે કિરામને જનાબ **પયગંબરે ખુદા** સલ. સે પુછા, કે જો રોજ એક સાલકે બરાબર હોગા, ઉસમેં એક દીનકી નમાઝ પડહની ચાહીયે, યા સાલ ભરકી? આપને ઇરશાદ ફરમાયા. કે અંદાઝા ઓર તખમીના કરકે એક સાલ-હીકી નમાઝ અદા કરની ચાહીયે. **શયેખ મોહયોદ્દીન ઇબને અરબી** રહ. જો અરબાબે કશ્ફ, ઓર શુહુદકે મોહક-કેકીન મેંસે હેં, વોહ ફરમાતે હેં, કે ઉસ દીનકી તસવીર દીલમેં યું આતી હે, કે આસમાન પર એક અબ્રે મોહીત તારી હોગા. ઓર ઝઇફ ઓર ખફીફ રોશની. કે જો અમુમન અયસે ઐયામમેં હુવા કરતી હે. તારીકીયે મહઝસે મુબદ-દલ ન-હોગી. ઓર આફ્તાબભી નુમાયાં ન-હોગા. પસ લોગ બ-મુજબ શરેઅકે અંદાઝા ઓર તખમીનાસે, અવકાતે નમાઝકે મુકલ્લીફ હોંગે. **વલ્લાહો આલમ બિસ્સવાબ.**

હઝરત ઇસા, ઓર હઝરત મેહદીકા દોરાહ.

દજ્જાલકે ફિતનેકે ખાતીમા પર, હઝરત **ઇમામ મેહદી,** ઓર **હઝરત ઇસા** અલે, ઉન શેહરોંમેં, કે જીનકો દજ્જાલને

તાખતો-તારાજ કર દીયા હોગા. વહાં દોરાહ ફરમાઇંગે. દજ્જાલસે તકલીફ ઉઠાયે હુવે લોગોંકો ખુદાકે યહાં અજરે અઝીમ મીલનેકી ખુશ ખબરી દેકર, દીલાસા ઓર તસલ્લી દેંગે. ઓર અપની ઇનાયાત, ઓર નવાઝી-શાતે આમ્માસે, ઉનકે દુન્યાવી નુકસાનાતકી તલાફી કરેંગે. હઝરત ઇસા અલે, કત્લે ખીનઝીર, શિકસ્તે સલીબ, ઓર કુફ્ફારસે જઝીયા ન-કબુલ કરનેકે એહકામ જાહીર ફરમા-કર, તમામ કુફ્ફારકો ઇસલામકી તરફ મદઉ કરેંગે, ખુદાકે ફઝલો કરમસે કોઇ કાફીર, બિલાદે ઇસલામમેં ન-રહેગા. તમામ ઝમીન હઝરત ઇમામ મેહદીકે અદલ, ઓર ઇનસાફકે ચમકારોંસે મુનવ્વર ઓર રોશન હો-જાયેગી. ઝુલ્મ, ઓર બે-ઇનસાફીકી બેખ-કની હોગી તમામ લોગ ઇબાદત, ઓર તાઅતે ઇલાહીમેં સર ગર્મ ઓર મશગુલ હોંગે. આપકી ખિલાફતકી મીઆદ સાત, આઠ, યા નવ, સાલકી હોગી. વાઝેહ રહે, કે સાત સાલ, ઇસાઇયોંકે ફિતને ઓર મુલ્કકે ઇંતી-ઝામમેં, ઓર આઠવાં સાલ દજ્જાલકે સાથ જંગો જદલમેં, ઓર નવ્વાં સાલ, હઝરત ઇસા અલે, કી મઇ-અતમેં ગુજરેગા. ઇસ હિસાબસે આપકી ઉમર ૪૯ સાલકી હોગી.

ઇમામ મેહદીકી વફાત.

બાઅદ અઝાં, હઝરત ઇમામ મેહદીકા વિસાલ હો-જાયેગા. હઝરત ઇસા અલે, આપકે જનાઝેકી નમાઝ પઢા-કર, દફન ફરમા-

ઇંગે. ઉસકે બાઅદ તમામ છોટે બડે ઇંતીઝા–માત, હઝરત ઇસા અલે, કે હાથમેં આ–જાઇંગે. તમામ મખ્લુક નિહાયત, અમનો અમાનકે સાથ ઝીંદગી બસર કરતી હોગી. કે ખુદાકી તરફસે આપ પર વહી નાઝીલ હોગી, કે મેં અપને બંદો–મેંસે અયસે તાકત–વર બંદોંકો ઝાહીર કરને–વાલા હું. કે કીસી શખ્સકો ઉનકે મુકાબીલેકો તાબ ન–હોગી, પસ મેરે ખાલીસ બંદોકો, કોહે તુર પર લેજા. તાકે વહાં પનાહ-ગુઝીં હો–જાયેં. હઝરત ઇસા અલે, કોહે તુરકે કિલઅમેં, કે જો આજ કલ મૌજુદ હે, વહાં નુઝુલ ફરમા–કર અસબાબે હરબ, ઓર સામાને રસદ, મોહૈયા કરનેમેં સર ગર્મ હોંગે.

જીકરે યાજુજ, ઓર માજુજ.

ઇસ અસનામેં કૌમે યાજુજ, ઓર માજુજ, સદ્દે સિકંદરકો તોડ કર, ટીડડીકે લશ્કરકી તરેહ, ચારોં તરફ ફયેલ જાઇંગે. સિવાયે મઝબુત કિલએકે કહીં ઉનસે ખલાસીકી (છુટકારેકી) સુરત ન–હોગી. લોગોંકે કત્લ, ઓર ગારત કરનેમેં બિલકુલ દરેગ ન–કરેંગે. યે લોગ યાફસ બિન નુહકી ઔલાદ–મેંસે હેં. ઉનકા મુલ્ક ઇંતીહાયે બિલાદ, ઓર શિમાલ બીરને હફ્તુ અકલીમમેં હે. ઉનકે જાનીબે શિમાલ, દરિયાયે શોર હે. કે જીસકા પાની શિદ્દતે બરૂદતકી વજેસે, ઇસિ કદર ગલીઝ, ઓર મુન–જમીદ હે, કે જીસમેં, જહાઝ–રાની, હોના ના–મુમકીન

હે. ઉનકે શરકી ઓર ગરબી અતરાફમેં દીવારોંકી માનીંદ, દો બડે બુલંદ પહાડ વાકેઅ હેં, જીનમેં આમદો રફતકા રાસતા નહીં. ઉન દોનોં પહાડોંકે દરમ્યાન એક ખાઈ થી. જીસમેંસે યાજુજ, ઓર માજુજ, નીકલ નીકલ–કર, ઉધરકે લોગોંકો લુટ લીયા કરતે થે.

સિકંદર ઝુલકર–નયેન.

ઉસ ખાઈકો **સિકંદર ઝુલકર નયેનને** એક આયસી આહની (લોહેકી) દીવારસે, કે જીસકી બુલંદી ઉન દોનોં પહાડોંકી ચોટીયોં તક પહોંચી હે. ઓર ચવડાઈ ૬૦ ગઝકી હે. ઉસસે બંદ કર દીયા હે. પસ વોહ દીન ભર નકબ ઝની, ઓર તોડનેમેં મસરૂફ રેહતે હેં. મગર રાતકો **ખુદાવંદ કરીમ**, અપની કુદરતે કામીલાસે વય- સાહી કર દેતા હે, જનાબ **પયગંબરે** ખુદા સલ, કે વકતમેં ઉસમેં ઇતના સુરાખ હો–ગયા થા, કે જીતના અંગુઠે, ઓર કલમેકી ઉંગલીકે દરમ્યાન હલકેસે પયદા હોતા હે. મગર અભી તક, ઇસ કદર નહીં, કે આદમી નીકલ સકે. જબ ઉનકે ખુરૂજકા વકત આયેગા, તો યે દીવાર ટુટ જાયેગી, ઓર વહાંસે નીકલેંગે. ઉનકી તેઅદાદ ઇસ કદર હે, કે અવ્વલ જમાઅત, બહીરયે તબ્રીયામેં પહોંચેગી. તો ઉસકા કુલ પાની પી પી–કર ખુશ્ક કર દેગી. બહીરયે તબ્રીયા, તબ્રસ્તાનમેં એક મુરબ્બા ચશ્મા હે, જીસકા

પાટ સાત સાત, યા દસ દસ કોસ તક હે. ઓર નિહાયત ગેહરા હે. જબ પીછલી જમાઅત વહા પહોચેગી, તો કહેગી, કે શાયદ ઈસ જગે કભી પાની હોગા. ઝુલ્મ, કત્લ. ગારત-ગરી, પરદા-દારી, અજાબ-દહી, ઓર કયેદ કરનેમે મશગુલ હો-જાઇગે. ઇસી કેફીયતમે ચલતે હુંયે, જબ મુલ્કે શામમેં આઇગે. તો કહેગે, કે અબ હમને ઝમીન-વાલોંકા, તો નેસ્તો નાબુદ કર દીયા. અબ ચલો આસમાન વાલોં-કાભી ખાતીમા કર દેં. પસ આસમાન પર તીર ફેકેંગે. **ખુદાવંદ કરીમ.** અપની કુદરતસે ઉનકો ખુન આલુદા કરકે લેટા દેગા. યે દેખકર વોહ બડે ખુશ હોગે, કે અબ તો હમારે સીવા કોઇ નહીં રહા.

કૌમે યાજુજ, માજુજકી હલાકત.

ઇસ-રીતનંમેં હઝરત **ઇસા** અલે, પર ગલ્લેકી ઇસ કદર તંગી હોગી, કે ગાયેકા કલ્લા સો સો અશરફી તક હો-જાયેગા. આખીર હઝરતે **ઇસા** અલે, દુઆકે લીયે ખડે હોગે. ઓર આપકે અસહાબ, આપકે પીછે ખડે હોકર, આમીન કહેગે. પસ **ખુદાવંદ કરીમ,** એક કીસમકી બીમારી, કે જીસકો અરબીમેં તગફ્ફ. કેહતે હે, વોહ નાઝીલ કરેગા. યે એક કીસમકા દાના હે. જો ભેડ, યા બકરીકી નાક, ઓર ગરદનમેં નીકલતા હે. ઓર તાઊનકી તરેહ થોડીસી દેરમેં હલાક કરદેતા હે.

કૌમે યાજુજ, ઔર માજુજ, ઉસ મોહલીક મરઝસે એકહી રાતમેં તબાહ હો-જાયેગી. હઝરત ઈસા અલે, ઇસ હાલસે આગાહ હોકર, ચંદ આદમીયોંકો ખીર્‌ને કિલઆ તફ્‌તીશે હાલકે લીયે ભેજેંગે. ઔર ઉન સડી હુઇ લાશોંકી બદબુસે લોગોંકી ઝીંદગી મુકદ્દર્ હોગી. ઉસ મુસીબતકે દફીયેકી ગરઝસે હઝરત ઈસા અલે, ફીર મઅે અપને સાથીયોંકે દસ્ત બ-દુઆ હોંગે. તબ ખુદાવંદ તઆલા, લંબી લંબી ગરદન, ઔર જીસમ-વાલેં જાનવરોંકો, કે જીનકો અરબીમેં ઉનકા કેહતે હેં, ઉનકો ભેજેગા. પસ વોહ જાનવર, બાઝોંકો ખા-લેંગે. ઔર બાઝોંકો મુખ-તલીફ્ જઝીરેં, ઔર દરીયાયે શોરમેં ફેંક દેંગે. ઔર ઉનકે ખુન, ઔર ઝર્દ આબસે ઝમીનકો પાક કરનેકી ગરઝસે બહોત બડી બા-બરકત બારીશ હોગી. જો મુત્તવા-તર ચાલીસ રોજ તક રહેગી. જીસસે કોઇ પુખતા, ઔર ખામ મકાન, ઔર છપ્પર બ-ગયેર ટપકે ન-રહેગા. ઉસ બારીશકી વજેસે પયદા-વાર નીહાયત-હી બા-બરકત, ઔર બા-અફ્‌રાત હોગી. યહાં-તક કે એક સેર અનાજ, ઔર એક ગાયે બકરીકા દુધ, એક કુંબેકે લીયે કાફી હોગા. તમામ લોગ આરામ, ઔર આયાઇશમેં હોંગે. ઝીંદા લોગ મુરદોંકી આરઝુ કરેંગે, રૂયે ઝમીન પર સીવાયે અહલે ઇમાનકે ઔર કોઇ ન-રહેગા. કીના ઔર હસદ લોગોંસે ઉઠ જાયેગા. સબકે સબ એહસાન, ઔર તાઅત, ઔર બંદગીમેં મસરૂફ હો-જાઇંગે. સાંપ ઔર દરીંદે, લોગોંકો ઇજા ન-પહોંચાઇંગે. કૌમે યાજુજ, ઔર માજુજકી તલવારોંકી નિયામ, ઔર કમાનેં, એક અરસે તક, બ-તઔર ઇંધન કામમેં આયેંગી. હાલાતે મજકુરા બાલા, સાત સાલ તક

તરક્કી પર રહેંગે, ઇસકે બાઅદ બા-વજુદ કસરતે ખયરાત, ઓર ઓર તાઆતકી ખાહીશાતે નફસાની, કદરે જુહુર પજીર હોને લગેંગી.

હઝરત ઇસાકી વફાત, ઓર ખિલાફતે જહજાહ.

યે સબ વાકેઆત, હઝરત **ઇસા** અલે, કે અહદમેં હોંગે. દુન્યામેં આપકા કયામ ચાલીસ સાલ તક રહેગા. આપકા નિકાહ હોગા, ઓર અવલાદ પયદા હોગી. ફીર આપ ઇંતેકાલ ફરમા-કર, હઝરત **રસુલે મકબુલ** સલ, કે રૌઝયે મુતહ-હીરામેં મદફુન હોંગે. બાઅદ અઝાં, કબીલયે કહતન-મેંસે એક શખ્સ મુસમ્મા **જહજાહ** બાશીંદયે મુલ્કે યમન, આપકે ખલીફા હોંગે. જો નિહાયત હી અદલો ઇનસાફકે સાથ ઉમુરે ખિલાફતકો અંજામ દેંગે, ઉનકે બાઅદ ચંદ ઓર બાદશાહ હોંગે. ઉનકે અહદમેં કુફરો જહલકી રસુમ, આમ હો-જાયેગી. ઓર ઇલ્મ બહોત કમ હો-જાયેગા. ઇસી અસનામેં એક મકાન મશરેકમેં, ઓર દુસરા મગરેબમેં ધંસ જાયેગા. જીનમેં મુન-કરીને તકદીર હલાક હો-જાઇંગે. નીઝ ઉન્હીં દીનોંમેં એક બડા ધુંવા નમુદાર હોકર, ઝમીન પર છા-જાયેગા. જીસસે આદમી તંગ આ-જાઇંગે. મુસલમાન, તો સીર્ફ ઝોઅફે દીમાગ, ઓર આવાઝ, ઓર કુદરતે હવાસ, ઓર ઝુકામમેં મુબતીલા હોંગે. મગર મુના-ફીકીન, ઓર કુફફાર, અયસે બે-હોશ હો-જાઇંગે, કે બાઅઝ એક

દીન, ઓર બાઅઝ હો-તીન, દીનમે હુશીયાર હો-જાઈંગે. યે ધુવાં ચાલીસ રોજ તક, મુસલ-સલ રહેગા. ફીર મતલા સાફ હો-જાયેગા. બાઅ-દહુ માહે જીલ હજમેં, યાને નહરકે બાઅદ, રાત ઈસ કદર લંબી હો-જાયેગી, કે મુસાફીર, તંગ-દીલે, ઓર બચ્ચે ખાબસે બેદાર, ઓર મવેશી, ચરા-ગાહકે લીયે બે-કરાર હો-જાઈંગે. યહાં તકકે લોગ હયબત, ઓર બે-ચેનીકી વજેસે નાલા, વ જારી શુરૂ કરકે, તોબા તોબા પુકારેંગે.

આફતાબકા મગરેબસે તુલુ હોના.

આખીરમે ચાર રાતકી મીકદારકી બરાબર, દરાઝ હોનેકે બાઅદ, હાલતે ઈજ્તીરાબીમે આફતાબ, માનીંદ ચાંદ ગરહનકે એક કલીલ રોશનીકે સાથ મગરેબકી જાનીબસે તુલુ હોગા. ઉસ વકત ખુદાયે કુદ્દુસકી વહદાની-યતકા એતે-રાફ, ઓર ઈકરાર કર લેંગે. મગર ઉસ વકત તોબાકા દરવાઝા બંધ હો-જાયેંગા. ઉસકે બાઅદ અપની માઅમુલી રોશની, ઓર નુરાનીયત-કે સાથ મશરેકસે તુલુ હોતા રહેગા.

દાબ્બતુલ-અરદકા ઝુહુર.

દુસરે રોજ લોગ ઈસી ચરચા ઓર તજકેરેમેં હોંગે. કે કોઈ શખ્સ, કે જો કાઅબેકે શરકી જાનીબ વાકેઅ હે, વોહ ઝલ-ઝલેસે

ફુટ જાયેગા. જીસમેંસે એક નાદીર શકલકા જાનવર. કે જીસકે ખુરૂ-જકી અફવાહ, ઇસિકે પેહલે દો મરતબે મુલ્કે યમન, ઓર નજદમેં મુસ્તહર હો–ચુકી હોગી, વોહ બર આમદ હોગા. વોહ સાત શિક-લોંકે જાનવરોંકી મુશાબેહત રખતા હોગા. (૧) ચેહરેમેં આદમીસે. (૨) પાઉમેં ઉટસે. (૩) ગરદનમેં ઘોડેસે. (૪) દુમમેં બયેલસે. (૫) સુરીનમેં હીરનસે. (૬) સીંગોંમે બારા–સીંગેસે. (૭) હાથોંમેં બંદરસે. ઓર વોહ નીહાયત ફસીહુલ–લીસાન હોગા. ઉસકે એક હાથમેં હઝરત **મુસા** અલે, કા અસા. ઓર દુસરેમેં હઝરત **સુલય–માન** અલે, કી અંગુસ્તરી હોગી. તમામ શેહરોંમેં અયસી સુરઅત, ઓર તેઝીકે સાથ દોરાહ કરેગા. કે કોઇ ફરદે બશર ઉસકા પીછા ન–કર સકેગા. ઓર કોઇ ભાગને–વાલા ઉસસે છુટકારા ન પા–સકેગા. હર શખ્સ પર નશાન લગાતા જાયેગા. અગર વોહ સાહેબે ઇમાન હે, તો હઝરત **મુસા** અલે, કે અસાસે ઉસકી પેશાની પર એક નુરાની ખત ખેંચ–દેગા. જીસકી વજેસે ઉસકા તમામ ચેહરા મુનવ્વર હો–જાયેગા. ઓર અગર સાહેબે ઇમાન નહીં, તો હઝરત **સુલય–માન** અલે, કી અંગુસ્તરીસે ઉસકી નાક, યા ગરદન પર, સિયાહ મોહર લગાયેગા, કે જીસકે સબબસે ઉસકા તમામ ચેહરા મુકદ–દર, ઓર બે–રૌનક હો–જાયેગા. યહાં–તકકે અગર એક દસ્તર–ખાન પર ચંદ આદમી જમા હો–જાયેં, તો હરએક–કે કુફ્રો, ઇમાનમેં બ–ખુબી ઇમતીયાઝ હો–સકેગા. ઉસ જાનવરકા નામ, દાબ્બતુલ–અરદ હે. જો ઇસ કામસે ફારીગ હોકર ગાયેબ હો–જાયેગા. આફતાબકે મગરે-બસે તુલુ, ઓર દાબ્બતુલ–અરદકે ઝુહુરસે ન–ફુ–ખા, સુર (સુરકા ફુંકના) તક, ૧૨૦ સાલકા અરસા હોગા.

જુનુબકી તરફસે હવાકા ચલના.

દાબ્બતુલ-અરદકે ગાયેબ હોનેકે બાઅદ, જુનુબકી તરફસે એક નીહાયત ફરહત અફઝા હવા ચલેગી. જીસકે સબબસે હર સાહેબે ઇમાનકી બગલમેં એક દર્દ પયદા હોગા. જીસકે બાએસ અફઝલસે અફઝલ, ફાઝીલસે ફાઝીલ, નાકીસસે નાકીસ, ફાસીકસે પેહલે બિત-તરતીબ મરને શુરૂ હો-જાઇંગે. કુરઆ કયામતકે વક્ત હયવાનાત, જમાદાત, ચાબુક, ઓર તસ્મા-પા વ-ગયરા, કસરતકે સાથ ગોયા હોંગે. ઓર ઘરોંકે અહવાલ, ઓર દીગર ઉમુરસે ખબર દેંગે.

જબ તમામ અહલે ઇમાન, ઇસ જહાનસે કુચ કર જાઇંગે, તો અહલે હબશકા ગલબા હોગા, ઓર તમામ મમા-લિકમે ઉનકી સલ્તનત ફયેલ જાયેગી. ખાનયે-કાઅબાકો ઢા-દેંગે. હજ મોકુફ હો-જાયેગા. કુરઆને શરીફ, દીલોં, ઝબાનોં, ઓર કાગજોંસે ઉઠા લીયા જાયેગા. ખુદા-તરસી, હક-શનાસી, ખૌફે આખેરત, લોગોંકે દીલોંસે માઅદુમ હો-જાયેગા. શરમો હયા, જાતી રહેંગી. બર સરે રાહ ગધોં ઓર કુત્તોંકી તરેહસે ઝીના કરેંગે. હુક્કામકા ઝુલ્મો જહલ, ઓર રયાયાકી એક દુસરે પર દસ્ત-દરાઝી, રફ્તા રફ્તા બઢ જાયેગી. પસ દેહાત વયરાન હો-જાઇંગે. ઓર બડે બડે કસબે ગાઉંકી માનીંદ, ઓર બડે બડે શેહર માઅમુલી કસ્બોંકે માનીંદ હો-જાઇંગે. કેહત, વબા, ઓર ગારત-ગરીકી આફતેં, પય દર પય નાઝીલ હોને લગેંગી. જીમાઅ ઝીયાદા હોગા, ઓર અવલાદ કમ હોગી. રહ-જુનીયત ઇલલ-હક દીલોંસે ઉઠ-જાયેગી. જહાલત ઇન્નુ-કદર બઢ-જાયેગી, કે કોઇ

લફ્ઝે **અલ્લાહ**, તક કેહને-વાલા દુનિયામેં ન-રહેગા. ઇસ અસનામેં મુલ્કે-શામમેં અમન, ઔર અરઝાની, નિસ્બતન ઝીયાદા હોગી. પસ દીગર મુલકોંસે હર કિસમકે લોગ, આફતોંસે તંગ આકર, મએ અહલો અયાલકે શામકી તરફ ચલને શુરૂ હોંગે.

જુનુબકી તરફસે આગકા નમુદાર હોના.

કુછ અરસેકે બાઅદ એક બહોત બડી આગ, જુનુબકી તરફસે નમુદાર હોકર લોગોં-પર બડહેગી. જીસસે લોગ બે-તહાશા ભાગેંગે. આગ ઉનકા પીછા પકડેગી. જબ લોગ દો-પહેરકે વક્ત થક થકા-કર પડ-જાઇંગે, તો આગભી ઠેહર જાયેગી જબ ધુપ તેઝ નીકલ આયે, તો આગ ફીર ઉનકા પીછા કરેગી. જબ શામ હો-જાયે, તો ઠેહર જાયેગી. ઔર આદમીભી આરામ લેંગે. સુબહો હોતેહી આંગ ફીર પીછા પકડેગી. ઔર આદમી ઉસસે ભાગેંગે. ઇસ તરેહ-કરતે કરતે મુલ્કે શામ તક પહોંચા દેગી. ઉસકે બાઅદ આગ લોટ-કર ગાયેબ હો-જાયેગી. બાઅદ-અઝાં, કુછ લોગ જબ વતને અસલીકી વજેસે અપને મુલકોંકી તરફ રવાના હોંગે. મગર બ-હેસીયતે મજમુઇ, બડી આબાદી મુલ્કે શામમેં રહેગી. કરીબે કયામતકી યે આખીરી અલા-માત હેં.

સુરકા ફુંકા જાના.

ઇસિકે બાઅદ, કયામે કયામતકી અવ્વલ અલામત યે હે, કે લોગ તીન ચાર સાલ તક, ગફલતમેં પડે રહેંગે. ઔર દુન્યાવી નેઅમતેં, અમવાલ, ઔર શહવત-રાનીયાં, બ-કસરત હો-જાયેંગી. કે જુમઆકે દીન, જો યોંને આશુરાભી હોગા, સુબ્હો હોતેહી લોગ અપને અપને કામોંમેં મશગુલ હો-જાઇંગે. કે નાગાહ, એક બાર એક લંબી આવાઝ આદમીયોંકો સુનાઇ દેગી. યેહી ન-ફ્-ખા સુર હોગા. તમામ અતરાફ્કે લોગ. ઉસકે સુનનેમેં યકસા હોંગે. ઔર હયરાન હોંગે, કે યે આવાઝ કયસી હે ? ઔર કહાંસે આતી હે, પસ રફ્તા રફ્તા આવાઝ માનીંદ કડક બીજલીકે સખ્ત ઔર બુલંદ હોતી જાયેગી. આદમીયોંમેં ઉસકી વજેસે બડી બે-ચયની, ઔર બે-કરારી ફયેલ જાયેગી. જબ વોહ પુરી સખતી પર આ-જાયે, તો લોગ ખૌફ, ઔર હયબતકી વજેસે મરને શુરૂ હો-જાઇંગે. ઝમીનમેં ઝલ-ઝલા આયેગા. જીસકે ડરસે લોગ ઘરોંકો છોડ-કર મયદાનોંમેં ભાગેંગે. ઔર વહશી જાનવર ખાયેફ હોકર, લોગોંકી તરફ મેલ કરેંગે. ઝમીન જા-બજા શક હો-જાયેગી. સમંદર ઉબલ-કર કુરઓ જ્વારકે મવાઝે-આત પર ચઢ જાઇંગે. આગ બુઝ જાયેગી. નિહાયત મહકમ ઔર બુલંદ પહાડ ટુકડે ટુકડે હોકર, તેઝ હવાકે ચલનેસે રેતકી મોવાફીક ઉડેંગે. ગીરદો ગુબારકે ઉડને, ઔર આંધીઓંકે આનેકે સબબ જહાં તેરાહ ઔર અંધેરા હો-જાયેગા. વોહ આવાઝ દમ-બદમ સખ્ત હોતી-

જાયેગી. યહાં-તક કે ઉસકે નિહાયત હોલ-નાક હોને-પર આસમાન ફટ જાઇંગે. સિતારે ટુકડર રેઝા રેઝા હો-જાઇંગે.

ઇબલીસકી મૌતકા બયાન.

જબ આદમી મરજાયેં, તો મલેક્ત-મૌત, ઇબલીસકી રૂહ કબ્ઝ કરનેકે લીયે મુત-વજ્જા હોંગે. યે મલઉન ચારોં તરફ દોડતા ફીરેગા. મલાયેકા આતશીં ગુરઝોંસે માર મારકર લોટા દેંગે. ઔર ઉસકી રૂહ કબ્ઝ કરલેંગે. સકરાતે મૌતકી જીતની તકલીફેં તમામ બની આદમ પર ગુજરી હેં, ઉસપર તનહા ગુજરેંગી. સુર છે મહીને તક બરા-બર ફુંકા જાયેગા. ઉસકે બાઅદ, ન આસમાન રહેગા, ન સિતારે, ઔર ન પહાડ, ન સમંદર, ન ઔર કોઇ ચીઝ. સબકે સબ નેસ્ત ઔર નાબુદ હો-જાઇંગે. મગર આઠ ચીઝેં ફનાસે અલગ હેં. અવ્વલ અર્શ, દોવુમ કુરસી, સુવુમ લોહ, ચહારૂમ કલમ, પંજુમ બેહીસ્ત, શશુમ સુર. હફતુમ દોઝખ, હશતુમ અરવાહ. લેકીન અરવાહોં-કોભી બે-ખુદી, ઔર બે-હોશી લા-હક હો-જાયેગી. બાઝોંકા કૌલ હે, કે યે આઠ ચીઝેંભી થોડી દેરકે લીયે માઅદુમ હો-જાઇંગી. હાસીલે કલામ. જબ સિવાયે જાતે બારે તઆલા, કોઇ ઔર બાકી ન-રહે, તો ખુદા-વંદે રબ્બુલ ઇઝ્ઝત, ફરમાયેગા. કહાં હેં બાદશાહાં. ઔર ખુદહી ઇરશાદ ફરમાયેગા, ખુદાયે યકતા, ઔર કહહારકે લીયે

હે. પસ એક વક્ત તક સીર્ફ જાને વાહીદહી રહેગી. ફીર એક મુદ્દતકે બાઅદ, કે જીસકી મીકદાર સીવાયે ઉસકે ઓર કોઇ નહીં જાનતા, અઝ સરે નૌ, સીલસીલે પયદા-ઇશકી બુન્યાદ કાયેમ કરેગા. આસમાન, ઝમીન, ઓર ફરીસ્તોંકો પયદા કરેગા. ઝમીનકી શકલ ઉસ-વક્ત અયસી હોગી, કે ઉસમેં ઇમારતાં, દરખ્તાં, પહાડાં, ઓર સમંદરાં વ-ગયરાકા નશાન-હોગા. ઉસકે બાઅદ, જીસ જીસ મુકામસે લોગોંકો ઝીંદા કરના મંઝુર હોગા, તો ઉસી જગે ઉનકી રીઢકી હડ્ડીકો પયદા કરકે રખ-દીયા જાયેગા. ઓર ઉનકે દીગર અજઝાયે જીસમાનીકો ઉસ હડ્ડીકે મુત્તસીલ રખ-દેંગે. રીઢકી હડ્ડી ઉસકો કેહતે હેં, કે જીસસે તમામ જીસમકી હડ્ડીયોંકી પયદા-ઇશ શુરૂ હોતી હે. તરતીબે અજઝાકે બાઅદ, ઉન અજઝાયે મુરક-કબા પર ગોસ્ત, ઓર પોસ્ત ચડહા-કર, જો જો સુરત ઉનકે ઉનકે મુનાસીબે હાલ હો, વોહ અતા હો-જાયેગી. કાલીબે જીસમાનીકે તૈયાર હોનેકે બાઅદ તમામ અરવા-હોંકો સુરમેં દાખીલ કરકે હઝરતે **ઇસરાફીલ**, કો હુકમ હોગા, કે ઉનકો પુરી તાકતસે ફુંકે. ઓર ખુદ **ખુદાવંદે કરીમ;** ઇરશાદ ફરમાયેગા, કે કસમ હે. મેરે ઇઝઝો જલાલકી, કે કોઇ રૂહ અપને કાલીબસે ખતા ન-કરે. પસ રૂહેં, અપને અપને જીસમોંમેં ઇસ તરેહ આ-જાયેંગી, કે જયસી ઘુંસલોંમેં પરીંદે. ઓર સુરે **ઇસરાફીલ**મેં અરવાહોંકી ગીનતી સુરાખોંકે મોવાફીક હેં. જીનમેંસે રૂહેં, ફુંકને પર. કીડીયોંકી તરેહ નીકલ કર, અપને અપને કાલીબોંમેં દાખીલ હો-જાયેંગી. ઓર હમેશા હમેશાકે લીયે ઉનકા રાબીતા જીસમોંસે કાયેમ હો-જાયેગા. જીસકી વજેસે ઝમીન ફટકર તમામ લોગ બાર આમદ હોંગે. ઓર ગીરતે પડતે સુરકી આવાઝકી

જાનીબ હોવેંગે. યે સુરત બયતુલ મુકદ્દસકે ઉસ મુકામ પર, કે જહાં સખરા મોઅલ્લક હે. પુંકા જાયેગા. ઓર ન-ફ-ખા ઇરસાલે અરવાહ, ઇલલ અબદાનમેં, ઓર ઉસ ન-ફ-ખા, સાનીમેં ચાલીસ બરસકા અરસા હોગા. કબરો-મેંસે આદમી ઉસી શકલમેં પયદા હોગે, કે જયસે માંકે પેટસે. યાને નંગા તન, બે-ખતના, બે-રીશ (બ-ગયેર દાઢીવાલે) હોંગે. મગર સીર્ફ સરોં પર બાલ, ઓર મોંહમેં દાંત હોંગે. તમામ ખુરદો કલાં, ગુંગે. બહરે. લંગડે, ઓર ના-તવાં સબકે સબ સલી-મુલ આઝા પયદા હોંગે. સબસે પેહલે ઝમીન-મેંસે હઝરત **રસુલે મકબુલ** સલ, ઉઠેંગે આપકે બાઅદ, હઝરત ઇસા અલે, ફીર જગા જગાસે અંબીયા, સીદદી-કીન, શોહદા, ઓર સાલે-હીન, ઉઠેંગે. બાઅદ અઝાં, આમ મોઅમેનીન, ફીર ફાસેકીન ફીર કુફફાર, થોડી થોડી દેર બાઅદ, યકે બાઅદ દીગરે, બર આમદ હોંગે. હઝરત અબુ-બકર, ઓર હઝરત ઉમર, આં-હઝરત સલ, ઓર હઝરત ઇસા, કે દરમ્યાન હોંગે ઓર હુઝુર સરવરે કાયેનાત સલ, કી ઉમ્મત આપકે પાસ, ઓર દીગર ઉમ્મતે અપને અપને પયગંબરોંકે પાસ મુજ-તમેઅ હો-જાયેંગી.

અહવાલે મુકામે હશ્ર, ઓર ગરમીયે આફતાબ.

શીદ્દતે હોલ, ઓર ખૌફકે સબબ તમામકી આંખેં આસ-માનકી જાનીબ હોંગી. કોઇ શખ્સ કીસીકી શર્મ-ગાહ પર નઝર નહીં ડાલ સકેગા. અગર ડાલેગી તો વોહ બચ્ચોંકી તરેહ શેહવતસે ખાલી

હોગા. જબ તમામ લોગ અપને અપને મુકામ પર ખડે હો-જાઇંગે, તો આફતાબ ઇસ કદર નઝદીક કર દીયા જાયેગા, કે ગોયા એક માઇલકે ફાસીલે પર હે. આસમાનકે તરફસે ચમકને-વાલી બીજલીયાં, ઓર ખોફ-નાક આવાઝેં સુનાઇ દેંગી. આફતાબકી ગરમીકી વજેસે તમામકે-બદનોંસે પસીના જારી હો-જાયેગા. પયગંબરોં, ઓર નેક-બખ્ત મોઅમીનોંકે, તો સીર્ફ તલવે તર હોંગે, ઓર આમ મોઅ-મીનીનકે ટખને, પીંડલી, ધુટને, ઝાનું, કમર, સીના, ઓર ગરદન તક હસ્બે આમાલ, પસીના ચઢ જાયેગા. કુફ્ફાર, મોંહ ઓર કાનોં તક પસીનેમેં ગર્ક હો-જાઇંગે, ઓર ઉસસે ઉનકો સખ્ત તકલીફ હોગી. ભુક પ્યાસકી વજેસે લોગ લાચાર હોકર, ખાક ફાંકને લગેગેં. ઓર પ્યાસ બુઝાનેકી ગરઝસે હોઝે કૌસરકી તરફ જાઇંગે. દીગર અંબીયા અલે, કોભી હૌઝ અતા કીયે જાઇંગે. મગર વોહ લતાફત ઓર વુસઅતમેં હોઝે કોસરસે બહોત કમ હોંગે. આફતાબકી ગરમીકે સીવા ઓરભી નિહાયત તરસ-નાક, ઓર હોલ-નાક, ઉમુર પેશ આઇંગે, એક હજાર સાલકી મીકદાર તક, લોગ ઇનહીં તકા લીફ, ઓર મસા-યેબમે મુબતીલા રહેંગે. ઓર સાત ગીરોહોંકો, કે જીનકા જીક્ર આગે આયેગા, ઉનકો સાયેમેં જગા દી-જાયેગી. તમામ રિવા-યેતોંસે સાબિત હોતા હે, કે યે સાયે-વાલે ગીરોહ, ચાલીસ ફીરકોં પર મુસ્તમીલ હોંગે.

અંબીયાકા ઝિક્ર.

પસ આખીર લોગ લાચાર હોકર, શફાઅતકી ગરઝસે હઝરત આદમ અલે, કે પાસ જાકર અર્ઝ કરેંગે, કે યા અબુલ-બશર,

તુમ્હી વોહ શખ્સ હો, કે જીનકો ખુદાવંદ, ને અપને દસ્તે કુદરતસે પયદા કીયા. ફરીસ્તોંસે સીજદા કરાયા, જન્નતમેં સુકુનત અતા ફરમાઈ, ઓર તમામ અશીયાકે નામ સીખાયે. પસ આજ આપ હમારી શફાઅત કીજીયે. તાકે હમકો ખુદાવંદ કરીમ, ઇન મસા-યેબસે નજાત દે. આપ ફરમાઇંગે, કે ખુદાવંદ કરીમ, આજ ઇસ-કદર બર સરે ગઝબ હે, કે અયસા કભી ન-થા. ઓર ન-આઇંદા હોગા. ચુંકે મુઝસે એક લગઝીશ, સરજદ હુઇ હે. વોહ યે કે બા-વજુદે મુમાનેઅત મેને ઘીહુંકા દાના ખા-લીયા થા. પસ ઇસકે મોવાખેઝે-સે ડરતા હું. મુઝમેં શફાઅત કરનેકી તાકત નહીં હે. મગર હઝરત નુહ અલે, કે પાસ જાઓ. કે વોહ અવ્વલ પયગંબર હેં. જીનકો ખુદા, ને લોગોંકી હિદાયતકે લીયે ભેજા, પસ લોગ આપકે પાસ આઇંગે, ઓર કહીંગે, કે અય નુહ અલે, આપહી વોહ પય-ગંબર હેં, જો સબસે પેહલે આદમીયોંકી હિદાયતકે લીયે ભેજે ગયે. ઓર આપકો ખુદા, ને બંદયે શુકર ગુજારકા લકબ અતા ફરમાયા. હમારી હાલતે જારકો શફાઅત કીજીયે. આપ ફરમાઈંગે. કે આજ ખુદાવંદ કરીમ, અયસા બર સરે ગઝબ હે, કે ન-કભી થા, ઓર ન-કભી હોગા. ઓર મુઝસે એક લગઝીશ હુઈ હે, વોહ યે, કે મેને અદબકા લિહાઝ ન-કરકે, અપને બેટેકી ગરકાબીકે વક્ત બારગાહે ઇલાહી મેં ઉસકી નજાતકા સવાલ કીયા થા. પસ ઉસકે મોવા-ખેજેસે ડરતા હું. મેરા મોંહ નહીં, કે શફાઅત કર સકું. મગર હાં, હઝરત ઇબ્રાહીમ અલે, કે પાસ જાઓ, કે ખુદાવંદ કુદ્દુસ, ને ઉનકો અપના ખલીલ ફરમાયા હે. પસ લોગ આપકે પાસ આઇંગે, ઓર, કહેંગે, કે ખુદા-વંદ તઆલા, ને આપકો ખલીલકે ખિતાબસે મુલક-કબ કીયા હે,

ઓર આગકો આપકે વાસતે બર્દ, વ સલામ કર દીયા, ઈમામે પયગંબરાં બનાયા. પસ હમારી શફાઅત કીજીયે. તાકે ઉન તકાલીફસે રિહાઈ હો. આપ ફરમાઈગે. આજ ખુદાયે કુદદુસ, ઈસ કદર બર સરે ગઝબ હે, કે ન-કભી અયસા હુવા, ઓર ન-હોગા. મુઝસે તીન મરતબે અયસા કલામ સર જદ હુવા હે, કે જીસમેં ઝુટકા વહેમ હો-સકતા હે. પસ ઉસકે મોવા-ખેઝેસે ડરતા હું. ઈસલીયે મુઝમેં શફાઅત કરનેકી કુવ્વત નહીં હે. યે બાત માઅલુમ કરનેકે કાબિલ હે. કે હઝરત ઈબ્રાહીમ અલે, સે હરએ જેલ તીન મોકાં પર અયસા કલામ સરજદ હુવા હે.

હઝરત ઈબ્રાહીમ અલે, ઓર બુત-ખાના.

જીસમેં ઝુટકા વહેમ હો-સકતા હે, અવ્વલ યે, કે એક મરતબે આપકી કોમને ઈદકે દીન ઉમદા ખાને પકા-કર, અપને બુતોંકે સામને રખ-દીયે. ફીર બુત-ખાનેકે દરવાઝોંકા બંદ કરકે ઈદ મનાનેકે લીયે, નિહાયત ફરરો ફરકે સાથ મયદાનમેં ગયે. હઝરત ઈબ્રાહીમ અલે, સેભી કહા, કે આપભી હમારે સાથ ચલીયે. આપને સિતારોંકી તરફ દેખકર, જવાબ દીયા, કે મેરી તબીઅત ના-સાઝ માઅલુમ હોતી હે. યે અવ્વલ કલામ હે, જીસમેં ઈહામે કીજબ હો-સકતા હે. દોવુમ યે, કે જબ કોમ મયદાને મજકુરમેં ચલી-ગઈ, તો આપ તબર હાથમેં લેકર, બુત-ખાનેમેં કુફલ ખોલ-કર દાખીલ

હુવે. ઓર બુતોંસે કેહને લગે, કે યે લજીજ નેઅમતેં કયું નહીં ખાતે ? જબ ઉન્હોને કુછ જવાબ નહીં દીયા, તો ફીર ફરમાને લગે, કે મુઝસે કયુ નહીં બોલતે ? જબ ઉસપરભી વોહ ખામોશ રહે, તો આપને તમામકો તોડ ડાલા. મગર બડે બુતકે સીર્ફ નાક કાન તોડે. ઓર તબરકો ઉસકે કાંધે-પર રખ-દીયા. ઓર દરવાજેકો બ-દસ્તુર મુકફ્ફ-લ કરકે ઘર તશરીફ લે-આયે. કુફ્ફાર જબ મયદાનસે વાપીસ આયે, તો ઇસ માજરેકો દેખકર, આગ બ-ગોલા હો-ગયે. ઓર ઇસ ફેઅલકે મુરતકબકે તજસ્સુસમેં હુયે, ઉન્મેંસે બાઅઝ કેહને લગે, કે હમને એક જવાન મુસમ્મા, ઇબ્રાહીમ અલે, કો બુતોંકી મુજમ્મત કરતે હુયે સુના હે. યે કામ ઉસકા માઅલુમ હોતા હે. પસ ઇબ્રાહીમ અલે, કો બુલાકર પુછા, કે કયા યે કામ તુમને કીયા હે ? આપને ફરમાયા, નહીં. બલકે ઇસ બડે બુતને કીયા હે. દેખો, તબરકો કાંધે-પર રખ્ખા હે. ઓર ગુસ્સેમેં આકર બિચારોંકો તોડ-ડાલા હે! પસ તુમ લોગ, ઉન્હીં શિકસ્તા, ઓર મજરૂહ બુતોંસે પુછો. તાકે વોહ હકીકતે હાલકો ખુદ બ્યાન કરદેં. યે દુસરા ઇહામ કીજબ હે. સુવુમ યે, કે જબ હઝરત ઇબ્રાહીમ અલે, અપને શેહરકો છોડકર બહરાનમેં ચચાકે પાસ તશરીફ લે-ગયે. ઓર વહાં ચચા-ઝાદ બહેન સારાસે શાદી કરલી, ઓર ફીર યહાં-સેભી બ-વજ્હે મુખાલેફતે દીની. ચચાસે જુદા હોકર, ઓર બીબી સારાકો અપને સાથ લેકર મીસરકી તરફ હીજરતકી.

-હઝરત ઈબ્રાહીમ અલે, કા મિસરમેં જાના.

ઉસ વક્ત મીસરમેં એક ઝાલીમ બાદશાહ થા, જો હર ખુબ-સુરત ઔરતકો-ઝબર-દસ્તી છીન લેતા-થા. અગર ઔરત અપને શૌહરકે સાથ હોતી-થી, તો ઉસકો કત્લ કરા દેતા-થા. અગર સિવાયે શૌહરકે કોઈ ઔર વારિસ સાથ હોતા થા, તો ઉસકો કુછ દે-દીલાકર રાઝી કરલેતા થા. જબ હઝરત ઈબ્રાહીમ અલે, વહાં પહોંચે, તો ઇસ માજરેકો સુનકર હયરાન હો-ગયે. ઈતનેમેં ઉસ ઝાલીમ બાદશાહકે સિપાહીયોંને આકર પુછા, કે યે ઔરત તેરી કોન હોતી હે? આપને ફરમાયા, યે-મેરી બહેન હે. યે ઇસલીયે ફરમાયા કે સારા બીબી રદી, આપકી ચચા-ઝાદ બહેન.થીં. ઔર બ-મુજબ ઈસ હુકમકે, કે ઇન્ન-મલ મોઅમેનુ-ના ઇખ-વતુન. આપસમેં દીની ભાઈ બહેન હોતે થે. ઔર સારા બીબી રદી, કોભી સમઝા દીયા, કે અગર તુમસે કોઇ પુછે, તો કેહના, કે યે મેરા ભાઈ હે, યે તીસરા ઈહામે કીજબ હે. કિસ્સા મુખ્તેસર યે હે, કે ઉસ ઝાલીમ બાદશાહકે આદમી હઝરત સારા બીબી રદી, કો લે-ગયે. તો હઝરત ઈબ્રાહીમ અલે, નમાઝમેં મશગુલ હુયે. ખુદાવંદ-કરીમ-ને અપની કુદરતે કામીલાસે ઉન તમામ પરદોં, ઔર દીવારોંકો, કે જો દરમ્યાનમેં હાઈલ થીં ઉઠ ગયા. યહાં-તક કે એક લમ્હાભી હઝરત સારા રદી, આપકી નઝરસે ગાયેબ ન-હુઈ. સીપાહીયોંને હઝરત સારા રદી, કો ઉસ ઝાલીમકે મકાનમેં લેજા-કર બીઠા દીયા. જબ વોહ ઝાલીમ આપકે પાસ આયા, તો તીન મરતબે

નિયતે બદસે હાથ બડહાના ચાહા, લેકીન હર મરતબે ઉસકે આઝા શિલ હોકર બે-હોશી કીસી હાલત તારી હો-જાતી થી. ઓર તાંયબ હોકર હઝરત **સારાહ** રદી, સે તાલીબે દુઆ હોતા-થા. કે મેરી રિહાઇ હો. પસ આપકી દુઆસે બ-હાલ હો-જાતા થા. આખીર કાર ઉસને સીપાહી-યોંકો બુલાકર કહા. ઓર **હાજીરા** રદી. કો ઉસકે હમરાહ કરકે નિહાયત એહતીયાતકે સાથ હઝરત **ઇબ્રાહીમ** અલે, કે પાસ પહોંચા દો. આપ મીસરકો ના-પસદ કરકે , મુલ્કે શામકો તરફ રવાના હુયે. ઓર વહીં સુકુનત ઇખ્તિયાર કી. યહાં તક હઝરત **ઇબ્રાહીમ** અલે, કે ઇમામે કિજબકા કિસ્સા તમામ હુવા. આ-મ-દમ બર સરે મતલબ, હઝરત **ઇબ્રાહીમ** અલે, લોગાંસે ફરમાઇંગે, કે હઝરત **મુસા** અલે, કે પાસ જાઓ. કયુંકે **ખુદાવંદ કરીમને** ઉનકો અપના કલીમ બનાયા હે, પસ લોગ આપકી તરફ આઇંગે, ઓર કહેંગે. અય **મુસા** અલે, આપ વોહી શખ્સ હે, જીનસે બ-ગયેર કીસી વાસતા, ખુદાવદને ગુફત્તગુ કી. ઓર **તવરેત,** અપની દસ્તે કુદરતસે લીખકર દી. આપ હમારી શફાઅત કીજીયે, આપ જવાબ દેંગે. **અલ્લાહ તઆલા,** આજ ઇસ કદર બર સરે ગઝબ હે, કે ન-કભી અયસા હુવા થા, ન-હોગા. મેરે હાથસે એક કિબતી શખ્સ, બ-ગયેર ઉસકી ઇજાઝત મકતુલ હો-ચુકા હે. ઉસકે મોવા-ખેજેસે ડરતા હું. ઇસલીયે મુઝમેં શફાઅત કરનેકી કુદરત નહીં હે. હાં, હઝરત **ઇસા ઇબ્ને મરીયમ** અલે, કે પાસ જાઓ, પસ વોહ હઝરત **ઇસા** અલે, કે પાસ આકર કહેંગે, અય **ઇસા** અલે, આજ હમારી શફાઅત કીજીયે, તાકે **ખુદાવંદ તઆલા,** ઇન મસાયેબસે નજાત દે. આપ ફરમાઇંગે, **ખુદાવંદ,** આજકે દીન

ઇસ કદર બર સરે ગઝબ હે, કે ન-કભી અયસા હુવા થા, ન-હોગા. ચુંકે મેરી ઉમ્મતને કભી-તો ઉઝૈરકો ખુદાકા બેટા કરાર દીયા, ઔર કભી અપને ખુદા, ઔર ઉન અકવાલકી તાઅલીમકો મેરી તરફ મનસુબ કીયા. પસ મેં ઇન અકવાલકી તહકીકાત કે મોવા-ખેઝેસે ડરતા હું. તાએ શફાઅત નહીં રખતા, અલ-બત્તા, હઝરત મોહંમદ સલ, કે પાસ જાઓ. પસ લોગ આં-હઝરત સલ, કે પાસ આકર કહેંગે. અય મોહંમદ સલ, આપ મહબુબે ખુદા હેં. ખુદાને આપકો અગલે પીછલે તમામ ગુનાહોંકી મોઆફીકી ખુશ-ખબરી દી હે. પસ અગર દીગર લોગોંકો ખુદાકી તરફસે એક કિસમકે ઇતાબકા ખૌફ હો તો સહી. મગર આપ તો ઉસસે મહફુઝ, ઔર આમુન હેં. આપ ખા-તે-મુન નબીઇન હેં. અગર આપભી હમકો નફીમેં જવાબ દેં, તો હમ કીસકે પાસ જાયેં ? આપ હમારે લીયે દરગાહે ઇલાહીમેં શફાઅત કીજીયે. તાકે હમકો ઇન મુસીબતોંસે રિહોઈ હો. આપ ઇરશાદ ફરમાઇંગે, કે હાં, મુઝહીકો ખુદાને ઇસ લાયેક બનાયા હે. તુમ્હારી શફાઅત કરની આજ મેરા હક હે. પસ આપ દરગાહે એઝદીકી જાનીબ મુતવજ્જા હોંગે. હક-તઆલા', ઉસ રોજ જીબ્રાઇલ અલે, કો બુરાક દેકર તમામ લોગોંકે સામને ભેજેગા. આં-હઝરત સલ, ઉસ પર સવાર હોકર, આસમાનકી તરફ રવાના હોંગે. આદમીયોંકો આસમાન પર એક નિહાયત નુરાની ઔર કુશાદા મકાન દીખાઇ દેગા. જીસમેં હુઝુર દાખીલ હો-જાઇંગે. ઉસ મકાનકા નામ મુકામે મહમુદ હે પસ જબ તમામ લોગ, ઉસ મકાનમેં આપકો દાખીલ હોતે હુવે દેખ-લેંગે, તો આપકી તાઅરીફ ઔર તૌસીફ, કરને લગેંગે, હુઝુરકા મકાંસે બરતર મોઆમલા પર

તજલ્લીયે ઇલાહી નઝર આયેગી. જીસકો દેખતેહી આપ સાત રોજ તક મુસલ-સલ સર બ-સુજુદ રહેંગે. તબ ઇરશાદે ઇલાહી હોગા, કે અય મોહંમદ સલ, સર ઉઠાઓ, જો કહોગે વોહ સુનુંગા. ઓર જો માંગોગે વોહ દુંગા. ઓર શફાઅત કરોગે. તો કુબુલ કરુંગા. પસ હુઝુર અપને સર મુબારકકો ઉઠાકર, ખુદાયે કુદ્દસકી ઇસ કદર હમ્દો સના બ્યાન કરેંગે, કે અવ્વલીન, ઓર આખેરીન મેંસે કીસીને નહીં કી-હોગી, બા-વજુદ ઇસકે આપ ફરમાઇંગે, કે મેં કમા હક-કહુ, હમ્દો સના, અદા ન-કર સકા. ઇસકે બાઅદ આપ ઇરશાદ, ફરમાઇંગે, અય ખુદા! તુને બ-જરીયે જીબ્રાઇલ અલે, વાએદા ફરમાયા થા, કે કયામતકે દીન, જો તુ ચાહેગા, વોહ દુંગા, પસ મેં ઉસ અહદકા એફા ચાહતા હું. હક-તઆલા, જવાબન ઇરશાદ ફરમાયેગા. જીબ્રાઇલ અલે, ને જો કુછ પયગામ પહોંચાયા થા, વોહ બિલકુલ બજા ઓર દરસ્ત થા, આજ બે-શક મેં તુજકો ખુશ કરુંગા. ઓર તેરી શફાઅત કુબુલ કરુંગા. ઝમીનકી તરફ જાઓ. મેંભી ઝમીન-પર જલવા-અફરોઝ હોને-વાલા હું. બંદોકા હિસાબ લેકર, હર એકકો હસ્બે આમાલ જઝા દુંગા. પસ હુઝુર સરવરે કાયેનાત ઝમીન પર વાપીસ તશરીફ લે-આઇંગે, લોગ આપસે દર્યાફ્ત કરેંગે, કે ખુદાવંદ, હમારે હકમેં કયા ઇરશાદ ફરમાયા? આપ જવાબ દેંગે, ખુદાયે કુદ્દુસ, ઝમીન પર જલ્વા-અફરોઝ હોને-વાલા હે. હર એકકો હસ્બે આમાલ જઝા દેગા. ઇસી અસનામેં એક બહોત બડા નુર નીહાયત હોલ-નાક આવાઝકે સાથ આસમાનસે ઝમીન પર ઉતરેગા. કરીબ આને-પર ફરીસ્તોંકી તસબીહ, ઓર તહલીલ, કી આવાઝ સુનાઇ દેંગી. લોગ ઉનસે પુછેંગે, કે હમારા પરવર દીગાર, ઇસી નુરમેં

હે ? ફરીસ્તે જવાબમેં કહેંગે. કે ખુદાવંદ કરીમ, કી શાન, ઈસસે કહીં બરતર હે, આસમાને દુન્યાકે ફરીસ્તે હેં, ઓર ઉતર કર ઝમીનકે દુર તરીન કિનારોં પર સફ બસ્તા હો-જાઈંગે. બાઅદ-અઝાં, ઉસસે કહીં ઝીયાદા નુર, મએ હોલ-નાક—આવાઝકે આસમાનસે નાઝીલ હોગા. નઝદીક પહોંચને પર, લોગ ફીર પુછેંગે, કયા તજલ્લીયાતે ઈલાહી, ઈસી નુરમેં હે ! ફરીસ્તે જવાબ દેંગે, કે ખુદાયે કુદ્દુસ ઈસસે કહીં બરતર હે, હમ તો દુસરે આસમાનકે ફરીસ્તે હેં. પસ યે ફરીસ્તેભી પેહલે ફરીસ્તોંકે કરીબ, સફ બસ્તા હો-જાઈંગે, ઈસિ તરેહ હરએક આસમાનકે ફરીસ્તે, પેહલેસે ઝીયાદા અઝમત ઓર જલાલકે સાથ, યકે બાઅદ દીગરે, ઉતર કર સાબીક ફરીસ્તોંકે કરીબ સિલસીલા-વાર, સફ-બસ્તા હો-જાઈંગે. ઈસકે બાઅદ, અરશે મોઅલ્લાકે ફરીસ્તે નાઝીલ હોકર, સબકે આગે સફ બસ્તા હો-જાઈંગે. ફીર હઝરત ઈસરાફીલ અલે, કો, સુરકે ફુંકનેકા હુકમ હોગા. જીસકી આવાઝ સુનતેહી તમામ લોગ બે-હોશ હો-જાઈંગે. મગર સીર્ફ હઝરત મુસા અલે, જો તજલ્લીયાતે ઈલાહી, કો કોહે તુર પર દેખકર બે-હોશ હો-ગયે થે, વોહ બરદાસ્ત કર સકેંગે.

તજલ્લી-યાતે ઈલાહીકા નુઝુલ.

પસ હક-તઆલા અર્શ-પર, જલ્વા ફરમા-કર નુઝુલ ફરમા-ગા. ઉસ અર્શકો આઠ ફરીશ્તે ઉઠાયે હુવે હોંગે, ઈસલીયે ભગલે

હિસ્સેકો ઉસ મુકામ પર, જહાં આજ કલ બયતુલ-મુકદ્દસમેં સખ્ખરા મોઅલ્લક હે, વોહ રખ-દેગે." ઉસ અર્શકે જેરે સાયા બ-મુજબ હદીસ, હસબે જેલ સાત ગીરોહોંકો જગા દી-જાયેગી. (૧) બાદશાહે આદીલ. (૨) નવ-જવાન આબીદ. (૩) વોહ શખ્સ, કે જો મહઝ. જીકરે-ઇલાહી, ઓર નમાઝકી ગરઝસે હમેશા મસજીદસે દીલી લગાવ રખ્ખે. (૪) વોંહ શખ્સ, કે જો ખિલવત, ઓર તનહાઇમેં શૌક, ઓર ખૌફે ઇલાહી, કી વજેસે તઝરરો, ઓર જારી કરે. (૫) વોહ દો શખ્સ, કે જો ખાલેસન લે-વજ-હીલ્લા, એક દુસરેસે મોહબ્બત કરેં. ઓર ઝાહીર, ઓર બાતીનમેં યકસાં હો. (૬) વોહ શખ્સ, કે જો ખયરાત ઇસ તરેહ કરે, કે સિવાયે ખુદા, કે ઓર ઉસકે કોઇ ન-જાને. (૭) વોહ શખ્સ, કે જો જીસકો ઝને હસીના, ઓર જમીલા, ઓર સાહેબે સરવત, બ-ગરઝે ફેઅલે બદ તલબ કરે. ઓર વોહ મહઝ ખૌફે ઇલાહી, કી વજેસે બાઝ રહે. બાઝ રિવાયતોંમેં ઇનકે અલાવા, કુછ ઓર ગીરોહો-કાભી જીક્ર આયા હે. યે વાઝેહ રહે, કે અર્શકા સાયા, ઉન ગીરોહોં પર નિહાયત સખ્ત ગરમી, ઓર ઓર તેઝીયે આફતાબકી હાલતમેં હોગા. જયસાકે પેહલે મજકુર હો-ચુકા. કેફીયતે નુઝુલે અર્શ, બ-વજે બે-હોશી કે કીસીકો માઅલુમ ન-હોગી. ઇસકે બાઅદ, ફીર ઇસરાફીલ અલે, કો સુર ફુંકનેકા હુકમ હોગા. જીસકે સબબ તમામ લોગ હોશમેં આ-જાઇંગે. ઓર આલમે ગયેબ, ઓર શુહુદકે દરમ્યાન, જો પરદે આજ તક હાઇલ થે, વોહ ઉઠ જાઇંગે. ઓર ફરીશ્તે, જીન આમાલ, અકવાલે બેહીસ્તો દોઝખ, અર્શ, તજલ્લીયાતે ઇલાહી, વ-ગયરા, સબકો લોગ દેખ-લેંગે. સબસે

પેહલે પયગંબરે ખુદા, સલ, હોશમેં આઇગે. બાઅદ ઉસકે મરઝીયે ઇલાહીક મોવાફીક બીત-તરતીબ. તમામ લોગ હુશીયાર હો-જાઇગે, ઉસ વક્ત ચાંદ સુરજકી રૈશની બેકાર હો જાયેગી. આસમાનો ઝમીન ખુદા, કે નુરસે રૈશન હોંગે.

ખુદાવંદકા અપને બંદોંસે ઇરશાદ, ઓર જન્નતો દોઝખકે હાઝીર કરનેકા હુકમ.

અવ્વલ જો હુકમ ખુદાવંદકી તરફસે બંદોં-પર સાદીર હોગા. વોહ યે હે, બંદે ખામોશ કરદીયે જાઇંગે. ઉસકે બાઅદ યે ઇરશાદ હોગા, કે અય બંદો! અહદે આદમસે લેકર ઇખતી-તામે દુનિયા તક, જો ભલી બુરી બાતેં તુમ કરતે થે, વોહ મેં સુનતા થા. ઓર ફરીશ્તે ઉનકો લીખતે થે. પસ આજ તુમ-પર કીસી કિસમકા જોરો ઝુલ્મ ન-હોગા. બલકે તુમ્હારે આમાલ, તુમકો દીખા-કર, જઝા ઓર સઝા, દી-જાયેગી. જો શખ્સ અપને આમાલકો નેક પાયે, ઉસકો ચાહીયે, કે ખુદા, કા શુક્ર કરે, ઓર જો અપને આમાલકો બુરી સુરતમેં પાયે, વોહ અપને તઈં મલામત કરે, ઉસકે બાઅદ જન્નત, ઓર દોઝખકો હાઝીર કરનેકા હુકમ હોગા. તાકે લોગ ઉનકી હકીકતકા મોઆઇના કરલેં, પસ જન્નતકો તજલ્લીયાતે ઇલાહીસે નિહાયત આરાસ્તા, ઓર પેરાસ્તા કરકે હાઝીર કરદીયા જાયેગા. ઓર દોઝખભી ઉસ હાલતમેં, કે ઉસમેં આગકે શોઅલે, ઓર ચીંગારીયાં બડે બડે

મેહલોંકી મિકદારમેં ઉટોંકી કતારકે માનીંદ પય દર પય ઉડતી હોગી. ઓર નિહાયત મોહીબ આવાઝોંકે સાથ ખુદાકી તસબીહ, જીન્નો ઈન્સ, ઓર બુતોંકો અપને લીયે બ-તઓર ગીઝા તલબ કરતી હુઈ, કે જીનકો લોગ સુનકર લરઝ જાઈંગે. ઓર ડરકે મારે ઝાનુંકે બલ ગીર પડેંગે. વોહ હાઝીર કરદીયે જાઇંગે. ઉસ દીન અગર કોઇ શખ્સ સત્તર પયગંબરોંકે આમાલકે મોવાફીકભી અમલ રખતા હો, તોભી યે કહેગા, કે આજકે લીયે મેને કુછભી તો નહીં કીયા ? દોઝખકી ગરમી, ઓર બદબુ ઈસ કદર હોગી, કે ૭૦ સાલકી મસાફત તક પહોંચતી હોગી. ઉસ વક્ત હુકમ હોગા, કે દોઝખીયોં-મેંસે એક અયસે શખ્સકો, કે જીસકે બરાબર દુનિયામેં કીસીને આસાઇશ, ઓર રાહતે ઝીંદગી ન-ઉઠાઇ હો, ઓર એક અયસે જન્નતીકો, કે જીસકે બરાબર તકાલીફ, ઓર મસાયેબે દુન્યવી, કીસીને ન બરદાસ્ત કી-હોં, ઉનકો હાઝીર કરો. જબ દોનોં પેશ કરદીયે જાઇંગે. તો ફીર મલાયેકા-કો હુકમ હોગા, કે બેહીસ્તીકો બેહીસ્તકે દરવાઝે પર, ઓર દોઝખીકો દોઝખકે દરવાઝે-પર, થોડી થોડી દેરકે લીયે ખડા કરકે વાપીસ લે-આઓ. વોહ દોનોં મયદાને મહશરમેં વાપીસ આયેં, તો બેહીસ્તીસે પુછા જાયેગા, કે આયા તુને અપની ઉમરમેં કભી સખ્તીભી દેખી હે ? કહેગા, કે નહીં. કયુંકે મેરે રગો રેશેમેં ઇસ-કદર રાહત. ઓર ફરહત, સમા-ગઇ હે, કે કોઈ સખતી મેરે ખ્યાલ તકમેં નહીં રહી. ફીર દોઝખીસે સવાલ હોગા, કે તુને અપની તમામ ઉમરમેં કભી આરામભી પાયા થા ? કહેગા, કે મેરે રૂયેં રૂયેંમેં ઇસ કદર તકાલીફ, રન્જો અલમ. બે-આરામી સરાયત કરગઈ હે, કે રાહતકા ખ્યાલ, ઓર વહમભી તો નહીં રહા.

કયામતકે દીન આમાલ, ઓર આમાલ-નામોંકા જીક્ર.

ઇસિકે બાઅદ આમાલ, જી-સુરત બનાકર હાઝીર કરદીયે જાઈંગે. નમાઝ, રોઝા, હજ, ઝકાત, જીહાદ, તીલાવતે કુરઆન, જીકરે ઇલાહી, વ-ગયરા, વ-ગયરા. અર્ઝ કરેંગે. ખુદા-વંદ! હમ હાઝીર હેં. સબકો હુકમ હોગા, કે તુમ સબ નેક આમાલ હો, અપની અપની જગા-પર ખડે રહો. મૌકે-પર તુમસે દર્યાફ્ત હોગા, ઉનકે બાઅદ ઇસલામ હાઝીર હોકર કરેગા. ખુદાવંદા! તુ કરીમ હે, ઓર મેં ઇસલામ હું. હુકમ હોગા, કે કરીબ આ. કયુંકે આજ તેરેહી વં સે લોગોંસે મોવાખીઝા હોગા. ઓર તેરેહી સબબસે લોગોસે દર ગુજર કી-જાયેગી. લફ્ઝે ઇસલામસે મઝમુન કલમયે તોહીદ મુરાદ હે.

બાઅદ-અઝાં મલાયેકાકો હુકમ હોગા, કે હર એકકે આમાલ-નામેકો ઉસકે પાસ ભેજદો. પસ હર એકકા નામયે-આમાલ ઉસકે હાથમેં આ-જાયેગા. મોઅમીનીનકે સામનેકે રૂખસે દાયેં હાથમેં, ઓર કુફ્ફારકો પુસ્તકી તરફસે બાયેં હાથમેં આ-જાયેગા. જબ હરએક અપને આમાલ-નામેકો દેખેગે, તો એકહી નઝરમેં અપને નેક ઓર બદ આમલાકો મુલાહીઝા કરેગા. લેકીન હર એકકી હાલતે અસલી, ઓર અસ્તમેકે ઇઝહારકે લીયે ખુદાવંદ, કી હિકમત ઇસ બાતકી મુક્તઝી હોગી, કે હર એકસે આમાલકે મુત-અલ્લક સવાલ કીયા જાયે. અવ્વલ હાદીરોંસે તોહીદ, ઓર શીર્કકે મુત-અલ્લક

સવાલ હોગા, ઓર વોહ જવાબ દેતે હુવે શીર્કસે સાફ ઇનકાર કરદેંગે કે હમને હરગીઝ શીર્ક નહીં કીયા, ઉનકે કાઇલ કરનેકે લીયે ઝમીનકે ઉસ કિતએકો, કે જીસપર વોહ શીર્ક કરતે થે, ઓર ઉસ રાત, ઓર દીન, ઓર મહીનેકો, કે જીસમેં વોહ કુફ્ર કરતે થે, ઓર હઝરત આદમ અલે, કો કે જીન-પર ઉનકી અવલાદકે રોઝાના અફઆલ ઝાહીર કીયે જાતે થે. ઓર મલાયેકા-કો, કે જો ઉનકે અકવાલ, ઓર અફઆલકો, કલમ-બંદ કરતે થે, ઉનકો બ-તઓર ગવાહ બુલાયે જાઇંગે. મગર જબ કમાલ ઇનકારકી વજેસે તમામ મજકુરા બાલા, શહાદતેં ઉનકે લીયે મુસકીત સાબિત ન-હોંગી, તો ઉનકી ઝબાનોં પર મોહરેં કરદી જાયેંગી. તબ ઉનકા હર અઝુ આમાલે સૈયા પર, ગોયા હો-જાયેગા.

કુફ્ફારકા અપને આકા-પર તાઅના.

શહાદત ખતમ હોને-પર, અવ્વલન, વોહ આકા પર, લાઅન ઓર તાઅન કરેંગે, કે હમને જો કુછ કીયા થા, વોહ તુમ્હારેહી લીયે કીયા થા. વોહ જવાબ દેંગે, કે હમ ખુદા, કે હુકમસે તુમ્હારી તાબેદારીમેં થે, અબ ઉસીકે હુકમસે ગોયા હુવે. બેશક તુમ ઝાલીમ થે. ક્યુંકે તુમને મ્રાલીકે હકીકી-કી ખીલાફ વરઝી કરકે હમકોભી અપને સાથ મુસીબતમેં મુબતીલા કરદીયા, ખુદા, ને જો હમકો તુમ્હારા મુતીઅ બનાયા થા, ઉસકા કુછ તુમને શુક્રીયા અદા નહીં કીયા, ન

હમારી તાબેદારી કી. અસલી ગરઝ સમઝનેકી કોશીશ કી. હમ તો સિવાયે સચકે ઓર કુછ નહીં કેહ સકતે. પસ વોહ લાચાર હોકર, અપને શાકે, ઓર કુફ્રે બદકા ઇકરાર કર લેંગે. ઓર મુલઝીમ કરાર પા-જાઇંગે. વોહ તરેહ તરેહકે ઉઝર પેશ કરેંગે. અવ્વલ યે કહેંગે, કે હમ એહકામે ઇલાહી, કે જાનનેસે બિલકુલ બે-ખબર થે 'ખુદાવંદ, કી તરફસે ઇરશાદ હોગા, કે મેંને પયગંબરોંકો મોઅજ્ઝાત દેકર ભેજા, ઉન્હોંને મેરે અહકામકો નિહાયત અમાનત-દારીકે સાથ તુમ-તક પહોંચાયા. તુમને કયું ગફલત કી? ઓર અહકામકો કયું નહીં તસલીમ કીયા? જવાબમેં કહીંગે, કે નતો હમારે પાસ કોઈ પયગંબર આયા, ઓર ન કોઇ હુકમ પહોંચા, પસ અવ્વલ, હઝરત નુહ અસે, કો ઉનકી કૌમકે સામને પેશ કીયા જાયેગા, આપ ઇરિશાદ ફરમાઇંગે, કે અય ઝુટો! અય હકસે મોંહ મોડને-વાલો! કયા તુમકો યાદ નહીં, કે મેંને તુમકો સાડહે નવસો બરસકી મુદ્દતે દરાઝ તક, તરેહ બ-તરેહકે વાઅઝ સુનાકર. અઝાબે ઇલાહી, સે ડરાયા, અહકામે ઈલાહી પહોંચાયે. કીતની મહેનત ઓર કોશીશકી અલાનીયા, ઓર પોશીદા તઓર પર, ખુદા, કી વહદાની-યત, ઓર અપની રિસાલતકે ઇસ બાતમેં કીસ કદર કોશીશ ઓર જાં-ફીશાની કી. ખુલ્લી દલીલોં, ઓર મોઅજ્ઝોંસે ઉનકો સાબીત કીયા. કયા તુમ્હેં યાદ નહીં, કે ફુલાન મજલીસમેં મેંને તુમસે ઇસ તરેહ કહા થા. ઓર તુમને અયસા જવાબ દીયા થા. ઇસી તરેહ અપની તબલીગ, ઓર ઉનકે ઇનકારકે દીગર કસાયેસ યાદ દીલાઇંગે. મગર વોહ સાફ મુકર જાઇંગે, ઓર કહેંગે. કે હમ તો 'તુમ્હેં' જાનતેભી નહીં, ઓર ન-કભી તુમસે ખુદાઇ હુકમ સુના!

હઝરત નુહસે તલ્બે શહાદત.

ઉસપર ખુદાવંદ-કરીમ, ઇરશાદ ફરમાયેગા, કે અય નુહ અલે, અપની તબલીગ, ઓર રિસાલતકે ગવાહ પેશ કર, આપ અર્ઝ કરેંગે, કે મેરે ગવાહ ઉમ્મતીયાંને હઝરત મોહંમદ સલ, હેં, પસ ઇસ ઉમ્મતકે ઉલમાયે સીદદી-કીન, ઓર શોહદા, હાઝીર કરદીયે જાઇંગે, વોહ અર્ઝ કરેંગે, હાં, હમ ઉનકે ગવાહ હેં, બેશક તુને ઉનકો રસુલ બનાકર તબલીગે એહકામકે લીયે ઇસ કૌમકે પાસ ભેજા થા. હમારી દલીલ યે હે. વ-લ-કદ અર સલના નુહન ઇલા કવ-મીહી, ફ-લબેસા ફી-હીમ અલફા સનાહ. ઇલ્લા ખમસી-ના આમા, ફઅા-ખજા હુમુલ તુફાન, ઉમ્મતે નુહ અલે, કે કાફીર કહેંગે, કે નતો તુમ હમારે ઝમાનેમેં થે, ઓર ન તુમને હમારી હાલત દેખી, ન હમારી ગુફ્તગુ સુની, ફીર તુમ્હારી શહાદત હમારે મુકદમેમેં કયુંકર કાબીલે સમાઅત હો-સકતી હે? ઉસપર હુઝુરે અકરમ સલ, ઇરશાદ ફરમાઇંગે, કે જો કુછ મેરી ઉમ્મતને કહા, વોહ બીલકુલ બજા ઓર દુરસ્ત હે. કયુંકે ઉનકો ઇસ હકીકતે હાલકા સુબુત દુનિયામેં બ-જરીયે ખબરે ઇલાહી, જો મોઆ-ઇના, ઔર મુશાહીદેસે કહીં કવી હે, પહોંચા હે. તબ જાકર યે કાફીર સાબીત હોકર, મુલઝીમ કરાર પાઇંગે. ઉનકે બાઅદ ઇસી તરેહ હઝરત હુદ અલે, હઝરત સાલેહ અલે, ઓર હઝરત ઇબ્રાહીમ અલે, હઝરત શોઐબ અલે, ઓર હઝરત મુસા અલે, હઝરત ઇસા અલે, વ-ગયરા, કી ઉમ્મતેં બીલ-તરતીબ મુકાબીલા ઓર મુબાહીસા

કરકે બિલ-આખીર કાઇલ હો-જાયેંગી, ઓર મુલઝીમ કરાર પાયેગી ઉસકે બાઅદ, ઉજર ઓર માઅ-જેરત, કરતે હુયે કહેંગી, કે અય ખુદાવંદ ! ફિલ-વાકેઅ હમને નહીં સમઝા. ખતાવાર ઓર ગુનેહ-ગાર હે, લેકીન ઇન તમામ ખરાબીયોંકે બાઇસ ઓર લોગ થે. પસ હમારે અઝાબકો ઉનકી ગરદનોં પર રખ. ઓર હમકો દુનિયામેં વાપીસ ભેજદે. તાકે વહાં તેરે અહકામકો કુબુલ કરકે નેક અમલ કરેં. બારગાહે એઝદીસે, જવાબન ઇરશાદ હોગા, કે તુમ્હારા ઉજર કાબીલે સમાઅત નહીં, જો સમઝાનેકા હક થા, વોહ અદા હો-ચુકા. તુમકો હમને મુદ્દતે દરાઝ તક ફુરસત દીથી. અબ દુનિયામેં વાપીસ જાના ના-મુમકીન હે. પસ ઉનકે જો કુછ નેક આમાલ હોંગે, વોહ નેસ્ત ઓર નાબુદ કરદીયે જાઇંગે. ઓર આમાલે બદકો બર કરાર રખ્ખા જાયેગા. કયુંકે ઉન્હોંને અપને ખ્યાલમેં જો કુછ નેક આમાલ બુતોંકે લીયે કીયે થે. વોહ બારગાહે ઇલાહીમેં મકબુલ નહીં હોંગે. મા-સીવા ઉનકે, જો કુછ ઉન્હોંને ખુદા,કે લીયે કીયે થે, ઉનકા બ-સબબે જહાલત, માઅરેફત, ઓર મુખાલેફત, એહકામે ઇલાહી, દુનિયા-હીમેં (બદલા) સિલા દે-દીયા ગયા. ઇસિલીયે આખેરતકે જઝાકે મુસ્તહક ન-રહે.

હઝરત આદમ, ઓર તકસીમે ગીરોહ.

પસ હઝરત આદમ અલે, કો હુકમ હોગા, કે અપની ઓલાદ-મેંસે દોઝખીયોંકા ગીરોહ અલાહીદા કરદો. ઓપ અર્ઝ કરેંગે,

કીસ હિસાબસે ! ઇશ્શાહ બારી હોગા, કે ફી હઝાર એક આદમી જન્નતકે લીયે, ઔર નવસો નવ્વાણું દોઝખકે વાસતે. ઇસ વક્ત લોગોંમેં ઇસ કદર હલ-ચલ હોગી, કે બ્યાનસે બાહીર હે.

મુશરેકીનકો અપને માઅબુદોંસે ત-લ-બે

જઝાકા હુકમ.

ફીર હુકમ હોગા, કે જીસ જીસ શખ્સને અમલ કીયા હે, વોહ અપને અપને માઅબુદસે ખુદ જાકર તાલીબે જઝા હો. પસ જીસ વક્ત વોહ અપને અપને માઅબુદોંકી જીસ્તજુમેં હોંગે, તો બુત-પરસ્તોંકે વાસ્તે વોહ શયાતીન, જો બુતોંસે તાઅલ્લુક રખ-કર, બુત-પરસ્તી, ઔર સરકશીકે બાઇસ બને થે. ઔર ખાબે બેદારીમેં નયે નયે કરીશ્મે દીખાતે થે, વોહ સામને આ જાઇંગે. ઔર જો જમા-અતેં, કે હઝરત ઇસા અલે, ઔર મલાયેકા, ઔર દીગર અંબીયા, ઔર ઔલીયાકો પુજતી થીં. ચુંકે યે સાલેહીન, ઉનકે આમાલે બદસે બેઝાર થે, ઔર દર હકીકત ઉનકી ગુમરાહીકે બાઇસભી શયા-તીનહી થે, લે-હાઝા વોહી શયાતીન ઉનકે સામને આ-જાઇંગે. પસ જો ફરીસ્તે ઇંતીઝામ પર માઅમુર હોંગે, વોહ ઉનસે દર્યાફ્ત કરેંગે. કે આયા તુમ્હારે માઅબુદ યેહી હેં ? વોહ અપને પુરે યકીનકે સાથ બ-વજેહ ઇસ મુનાસી-બાતે માઅનવીકે, કે જો ઉનકો બુતોંકે સાથ

થી. કહેગે, કે દર હકીકત હમારે માઅબુદ યેહી હૈં. મલાયેકા ઉનસે કહેંગે, કે ઉન્હીંકે સાથ ચલે જાઓ. તાકે તુમકો તુમ્હારે આમાલકી જઝા, ઓર સઝા તક પહોંચા દે. પસ યે બ-સબબ શીદ્દતે પ્યાસ અપને માઅબુદોંસે પાની તલબ કરેંગે. ઇસ પર ઉનકે લીયે સરાબ, યાને ચમકતા હુવા રેતા નમુદાર હો-જાયેગા, વોહ ઉસકો પાની સમઝ-કર દોડેગે. પહોંચને પર ઉનકો માઅલુમ હોગા, કે વોહ તો આગ હૈ. જો બડી લપટોંસે ઉનકો અપની તરફ ખેંચતી હૈ. ઉસ વકત દોઝખ-મેંસે લંબી લંબી ગરદનેં નીકલેંગી, જો દાનોંકી તરેહ ઉનકો ચુનચુન કર દોઝખમેં ડાલ-દેંગી. કુફ્ફાર આગમેં મુજ-તમેઅ હો-જાઇંગે. તો શયતાન આગકે મીંબર પર ચડહ-કર સબકો અપની તરફ બુલાયેગા. વોહ ઇસ ગુમાનસે-કે યે હમારા સરદાર હૈ, કીસી ન-કીસી મકરો હીલેસે હમકો નજાત દીલાયેગા: ઇસ લીયે ઉસકે પાસ આ-જાઇંગે

ઇબલીસકા જહન્નમસે ખિતાબ.

પસ શયતાન કહેગા, કે ખુદા, કે તમામ અહકામ બજા ઓર દુરૂસ્ત થે, મેં તુમ્હારા ઓર તુમ્હારે બાપકા દુશ્મન થા, મગર યે યાદ રહે, કે તુમ-મેંસે કીસીકો ઝબર-દસ્તીસે મેંને અપની તરફ નહીં ખેંચા. અલ-બત્તા, બુરે કામોંકી તરગીબ દી. તુમને બ-સબબ કમ-અકલી, ઓર ખામ તબાઇક મેરે વસ-વસોંકો સચ્ચા જાન-કર ઇબ-

ત્યાર કીયા. પસ ઉસ વક્ત અપને આપ પરહી મલામત કરો, ન કે મુઝ-પર. અલાવા અઝીં, મુઝસે ક્રાસી કિસમકી નજાત, ઓર ખલાસી દીલાનેકી ઉમ્મીદ ન-રખના. ઇસ યાસ ઓર ના-ઉમ્મીદીકે જવાબકો સુનકર, આપસમેં લાઅન, ઓર તાઅન કરને લગેંગે. તાબે ઓર મબહ્યુ સબ યે ચાહિંગે, કે અપને વબાલકો દુસરે પર ડાલ-કર, ખુદ સુબુક-દોશ હો-જાયેં. મગર યે ખ્યાલ મોહાલ, ઓર બેસુદ હોગા. ઓર કેહરકે ફરિસ્તે ઉનકો કશાં કશાં ઉસ મુકામ તક પહોંચા દેંગે, જો ઉનકે આમાલ, ઓર અકાયેદસે મુના-સિબત રખતા હોગા. દોઝખકી આગ, યહાંકી આગસે સત્તર હિસ્સે ઝીયાદા ગર્મ હે. ઉસકા રંગ શુરૂમેં સુફેદ થા, ફીર હજાર બરસ બાઅદ, સુર્ખ હો-ગયા. અબ સિયાહ હે.

ત-બ-કાતે જહન્નમ.

જહન્નમકે સાત તબકે હેં. જીનમેં એક એક બડા ફાટક હે. અવ્વલ તબકા ગુનેહ-ગાર મુસલમાનોં, ઓર ઉન કુફ્ફારકે લીયે, કે જો બા-વજુદે શીર્ક, પયગંબરોંકી હિમાયત કરતે થે, મખસુસ હે. દીગર તબકાત, મુશ-રેકીન, આતશ પરસ્ત, દહરીયે, યહુદ, નસારા, ઓર મુનાફેકીનકે લીયે મુકર્રર હેં. ઇન તબકોંકે નામ યે હેં. જહીમ, જહન્નમ, સઇર, સકર, નતી, હાવીયા, હુમતા, ઇન તબકાત-મેંસે, હર એકમેં નિહાયત વુસઅતકે સાથ કિસમ કિસમકે અજાબ, ઓર રંગ બ-રંગકે મશાનાત હેં. મસલન

એક મકાન હે. જીસકા નામ ગય હે. જીસકી સખતીસે બાકી દોઝખભી હરરોજ ચારસો મરતબે પનાહ માંગતી હે. એક ઓર મકાન હે. જીસમેં બે-ઈંતીહા સરદી હે. જીસકો ઝમ-હરીર કેહતે હેં. ઓર એક મકાન હે. જીસકો જુબ્બુલ-હઝન, યાને ગમકા કુંવા કેહતે હેં. ઓર એક કુંવા હે, જીસકો તન-યતુલ ખબાલ, યાને ઝેહરકા કીચડ કેહતે હેં. ઓર એક પહાડ હે, જીસકો સઉદ કેહતે હેં. ઉસકી બુલંદી સત્તર સાલકી મસાફતકે બરાબર હે. જીસ પર કુફ્ફારોંકો ચડહા-કર, નારે દોઝખકી તેહમેં ફેંકા જાયેગા. એક તાલાબ હે, જીસકા નામ **આબે-હમીમ** હે. પાની ઉસકા ઇતના ગર્મ હે, કે નાક, ઓર આંખેં, તક ટક જાતી હેં. ઓર નીચેકા લબ સુઝ-કર, સીને ઓર નાફ તક પહોંચતા હે. ઝબાન જલ જાતી હે. ઓર મોહ તંગ હો-જાતા હે. હલકસે નીચે ઉતરતેહી ફેંફડે, મેઅદે, ઓર અંતડીયોંકો ફાડ દેતા હે. એક ઓર તાલાબ હે. જીસકો **ગસ્સાક** કેહતે હેં. ઉસમે કુફ્ફારોંકા પસીના, પીપ, ઓર લહુ, બેહકર જમા હોતા હે. એક ચશ્મા હે, જીસકા નામ **ગીસલીન** હે. ઇસમેં કુફ્ફારોંકા મયેલ કુચેલ જમા હોતા હે. ઇસ કિસમકે ઓરભી બહોતસે ખૌફ-નાક મકાનાત હેં.

અહલે જહન્નમકે અજસામ, ઓર ઉનકી ગીજાયેં.

અહલે દોઝખકે બહોત ચોડે ચકલે જીસમ બના દીયે જાયેંગે, તાકે સખ્તીયે અજાબ ઝીયાદા હો. ઓર ઉનકે હર એક રગ, ઓર

રેશેકો ઝાહીરન, ઓર બાતીનન, તરેહ તરેહકે અજાબ પહોંચાઈગે. મસલન જલાના, કુચલના, સાંપ, બીછછુઓંકા કાટના, કાંટોંકા ચુભોના, ખાલકા ચીરના, મખ્ખીયોંકો ઝખમ પર બીઠાના, વ-ગયરા, વ-ગયરા. બ-સબબ શીદ્દતે ગરમીયે આગકે પહોંચતેહી ઉનકે જીસમ જલકર નયે જીસમ પયદા હો-જાયા કરેંગે. યહાં તક, કે એક ઘડીમેં સાતસો જીસમ, બદલતે રહેંગે. મગર યે વાઝેહ રહે, કે જીસમકે અસલી અજઝા બર કરાર રહેંગે. સીર્ફ ગોસ્ત, ઓર પોસ્ત, જલકર દોબારા પયદા હોતા રહેગા. ઓર ગમ, હસરત, ના-ઉમ્મીદી, ખલલે શિકમ, વ-ગયરા. તકલીફાત બ-કદરે જસામત, બર-દાસ્ત કરેંગે. બાઅઝ કાફીરોંકી ખાલ, બ્યાલીસ બ્યાલીસ ગઝ, મોટી હોગી. દાંત પહાડોંકે માનીંદ બયેઠને-મેં તીન તીન મંઝીલકી મસાફતકે બરાબર જગા ઘેરેંગે. મુદ્દતે દરાઝકે બાઅદ, સીવાયે દીગર અજાબકે ભુકકા અજાબ ઇસ કદર સખ્ત કરદીયા જાયેગા, કે જો તમામ અજાબોંકે મજમુઆકે બરાબર હોગા. આખીર કાર, નિહાયત બે-ચયેન, ઓર બે-કરાર હોકર, ગીજા તલબ કરેંગે, હુકમ હોગા, કે દરખ્તે ઝકુમકે ફલ, જો નિહાયત તલ્ખ, ખારદાર, ઓર સખ્ત હે. ઓર જહીમકી તેહમેં પયદા હોતા હે. ઉનકો ખાનેકો દેદો. જબ ઉસકા ખાના શુરૂ કરેંગે. તો ગલેમેં ફંસ જાયેગા. પસ વોહ કહેંગે, કે દુનિયામેં જબ હમારે ગલોંમેં લુકમા અટક જાતા થા, તો પાનીસે હમ નીગલ લીયા કરતે થે. લે-હાજા તાલીબે આબ હોંગે. હુકમ હોગા, કે જહીમ-મેંસે પાની પીલાદો, પસ પાનીકે મોંહ તક પહોંચતેહી, હોંટ જલકર ઇતને સુઝ જાઇંગે, કે પેશાની, ઓર સીને તક પહોંચ જાઇંગે. ઓર ઝબાન સુકડ જાયેગી. હલક ટુકડે ટુકડે હો-જાયેગા. અંતડીયાં કટકર. પા-ખાનેકે

રાસતેસે નીકલ પડેંગી. ઈસ હાલતસે વોહ બે-કરાર હોકર, સરદારે જહન્નમકે સામને આહો જારી કરેંગે, કે હમકો તુ મારદે, તાકે હમ, ઇન મસાઇબિસે નજાત પા-લેં. હજાર સાલકે બાઅદ, વોહ જવાબ દેગા, કે તુમ તો હમેશા ઈસીમેં રહોગે. ફીર હજાર સાલકે બાઅદ **ખુદા-વંદે કરીમ**, સે દુઆ કરેંગે, કે અય ખુદાયે કુદ્દુસ ! હમારી જાન લે-લે. ઓર અપની રહમતસે ઇસ અજાબસે નજાત દે-દે, હજાર સાલકે બાઅદ, બારગાહે એઝદીસે જવાબન ઇરશાદ હોગા. ખબરદાર ! ખામોશ રહો, હમસે ઇસ્ત-દુઆ ન-કરો. તુમકો યહાંસે નીકલના નસીબ ન-હોગા. આખીર કાર મજબુર હોકર કહેંગે, કે આઓ ભાઈ ! સબ્ર કરો, ક્યુંકે સબ્રકા ફલ અચ્છા હે. આર **ખુદાવંદ કરીમ**, કો તઝરરો, ઓર જારીકે સાથ એક હજાર બરસ તક યાદ કરેંગે. આખીરકો બિલકુલ ના-ઉમ્મીદ હોકર કહેંગે, કે બે-કરારી ઓર સબ્ર, હમારે હકમેં બરાબર હે. કીસી તરેહ શકલે નજાત નઝર નહીં આતી. ઉનકો સરકે બલ ખડા કીયા જાયેગા. ઉનકે જીસમ મસ્ખ હોકર, કુત્તોં, ગધોં, ભેડીયોં, બંદરોં, સાંપોં, ઓર દીગર હયવાન, વ-ગયરા, વ-ગયરાકી શકલમેં હો-જાઇગેં, દુનિયામેં જો લોગ, તકબ્બુર, (ગુરૂર) કરતે હેં, ઉનકો મયદાને હશ્રમેં લીટા-કર પાઉંમેં રોંદા જાયેગા. યે કુફ્ફારોંકી હાલતકા બ્યાન હે.

હશ્રકે દીન અહલે ઇમાનકી હાલત.

મયદાને મેહશરમેં મુસલમાનોંકી હાલત, હસબે મરાતીબ જુદા-જુદા હોગી. એક જમાઅત, જો આસોદન બે-ગમ-ફીક્રા, એક

દુસરેસે મુલાકાત, ઓર મોહબ્બત, ઓર જુદાઈ, ઓર ફિરાક કરતી થી, વોહ ખુદા, કે દાઈ તરફ નુરકે મીંબરાં પર હોંગી. ઓર બાઅઝકો જો તવક્કુલસે આરાસ્તા થે, ઓર મોહીમ્માતે દીન. ઓર દુનિયાકો નિહાયત રાસ્તીસે અંજામ દેતે-થે. ઉનકે ચેહરોંકો ચૌધવી રાતકે ચાંદકે માનીંદ બનાકર બે-હિસાબ, ઓર કિતાબ, જન્નતકે લીયે જુદા કર દીયા જાયેગા. ઓર વોહ લોગભી કે જો તરકે દુનિયા કરકે એલાયે કલમયે તૌહીદમેં શબો રોજ કોશાં થે. વોહ બે-હિસાબો કિતાબ, જન્નતકે લીયે અલાહીદા કરદીયે જાઇંગે. ઓર ઉન લોગોંકો-ભી કે જો રાતોંમેં નિહાયત અદબ, ઓર હુજુરે કલ્બસે જીકરે ઇલાહીમેં મશગુલ રેહતે થે, **સાદાતુન-નાસ**, કા ખિતાબ દેકર, બે-હિસાબો કિતાબ, જન્નતકે લીયે જુદા કર દીયા જાયેગા. ઇસકે બાઅદ, વોહ જમાઅત, કે જો ઝાહીરન, ઓર બાતીનન, હમેશા જીકરો, તાઅતે **ઇલાહી**, મેં મસરૂફ રેહતી થી, ઓર સખતી ઓર આસાઇશકી હાલતમેં યકસાં હમ્દે **ઇલાહી**, કરતી થી, **અશ્રફુન-નાસ**, કે ખિતાબસે મુલક-કબ કી-જાયેંગી. બાકી-માન્દા મુસલમાન, ઓર મુનાફેકીન, મુખતલીફ ગીરોહોં-પર તકસીમ કરદીયે જાઇંગે. મસલન નમાઝી નમાઝીયોંમેં, રોઝદાર રોઝદારોંમેં, હાજી હાજીયોંમેં, સખી સખીયોમેં, મુજાહેદીન મુજાહેદીનમેં, મોહ-સેનીન ઓર ખુશ અખલાક, અપની જીન્સમેં, અહલે જીક, ઓર વઝીફા-ગુજાર, અહલે ખૌફ ઓર તરહ-હુમ, આદીલ ઓર મુનસીફ, અહલે શહાદત, અહલે સીદકો વફા, ઉલમાયે રાસેખીન, ઝોહ-હાદ, અવ્વામ હલ-અનામ, ફુકહામેં ઝાલીમ, ખુની, ઓર કાતીલ, ઝાની, દરોગ-ગો, ચોર, ઓર રાહ-ઝન, માં-બાપકો તકલીફ દેને-વાલે, સુદ (બ્યાઝ)

ખાર, રૂશવત ખાર, બંદોંકે હક ડુબાને-વાલે, શરાબ-ખાર, પતીમોં ઓર બે-કસોંકે માલ ખાને-વાલે, ઝકાત ન-દેને-વાલે, નમાઝ ન-પઢને-વાલે, અમાનતમેં ખ્યાનત કરને-વાલે, અહદકે તોડને-વાલે, વ-ગયરા, વ-ગયરા. મુખ-તલીફ ગીરો-હોંમેં મુન-કસીમ હોકર, અપની જીન્સમેં જા-મીલેંગે. ફીર ઇન ગીરોહોં-મેંસે તકસીમ કરદીયે જાઇંગે. મવેશી-ચોંકી ઝકાત, ન-દેને-વાલોંકો મયદાને હશ્રમેં પુસ્તકે બલ લીટાકર જાનવરોંકો હુકમ હોગા, કે ઉન-પરસે ગુજર કર પાયેમાલ કરદો. પસ વોહ બાર બાર ગુજર કર ઉનકો રોંદતે રહેંગે. ઓર સુદ-ખારોંકે પેટોંકો ફુલાકર, ઉનમેં સાંપ, બિછ્છુ, ઓંકો ભર દીયે જાઇંગે. ઓર આસેબ-ઝદા હાલતમેં હોંગે. મુસવ્વીરોંકો, યે અજાબ દીયા જાયેગા. કે અપની બનાઇ હુઇ તસવીરોંમેં રૂહ ડાલેં. જુટા ખાબ બ્યાન કરને-વાલોંકો મજબુર કીયા જાયેગા. કે દો જવકે દાનોંમેં ગીરેહ લગાયેં, ચુગલ-ખોરોંકે કાનોંમેં સીસા પીઘલા-કર ડાલા જાયેગા. ઇસી તરેહ બાઅઝ કાસેકીન પર, સર ઝનશ, ઓર મોવાખીઝા હોગા.

ખુદાવંદ કરીમકી અહલે ઇમાન-પર તજલ્લી.

જીસ વક્ત, મયદાને મહશર (કયામત) કુફ્ફારોંસે બિલકુલ ખાલી હો-જાયેગા, ઓર હર મિલ્લત, ઓર હર કરનેકે મુસલ-માન, મય-દાને મેહશરમેં એક જમા જમા હો-જાઇંગે. તો ખુદાયે કુદ્દુસ

ઉનપર ઝાહીર હોકર ફરમાયેગા, અય લોગો! તમામ મઝાહેબ, ઓર અદીયાનકે લોગ, અપની જગા ચલે ગયે, તુમ કયુંકર અબ-તક યહાં હો? વોહ અર્ઝ કરેંગે, કે વોહ તો અપને માઅ-બુદોંકે સાથ ચલે ગયે. જબ હમારા માઅબુદ હમકો અપને સાથ લેગા, ઉસ વકત હમભી ઉસકે સાથ ચલેગે. ઇરિશાદે બારી હોગા, કે મેં તુમ્હારા માઅબુદ હું, આઓ મેરે સાથ ચલો. લેકીન ચુંકે આદમી ઇસ સુરતકો ન-પહેછાનેંગે, કે યે ખુદાકી તજલ્લી (નુર) હે, કહેંગે, કે હમ તુઝસે પનાહ માંગતે હેં! તુ હમારા માઅબુદ નહીં હેં. ખુદા ફરમાયેગા, કયા તુમને અપને માઅબુદકો દેખા હે? વોહ કહેંગે, કે હમારી કયા તાકત થી, કે હમ ઉસકો દેખ સકતે! ફીર ખુદાવંદ-કરીમ, ઇરિશાદ ફરમાયેગા, આયા તુમ્હારે ઇલ્મમેં કોઈ અયસી નશાની હે, કે જીસકે જરીયેસે ઉસકો પેહછાન સકો? વોહ કહેંગે, હાં. પસ વોહ તજલ્લી પોશીદા હોકર દુસરી તજલ્લી નુમાયાં હોગી. જીસકી પીંડલીસે પરદા ઉઠેગા. ઉસકો દેખતેહી સબ કહેંગે, કે તુહી હમારા પરવર દીગાર હે. ઓર સબ સર બ-સુજુદ હો-જાઇંગે, મગર મુનાફિકીન, બજાયે સીજદા કરનેકે પુસ્તકે બલ ગીરેંગે. હુકમ હોગા, કે દોઝખકો મયદાને હશ્રકે દરમ્યાન રખ્ખો.

આમાલકા હિસાબ.

ઉસકે બાઅદ, આમાલકા હિસાબ મયદાને હશ્રમ લીયા જાયગા. સબસે પેહલે નમાઝકા હિસાબ ઇસ તઓર પર લીયા જાયેગા, કે

અપની તમામ ઉમરમેં કીતની નમાઝેં ઉસને પડહી હેં. ઔર કીતની વાજેબ હે. ઔર અરકાન, ઔર આદાબે ઝાહીરી, ઔર બાતીની, ઉસને કયુંકર અદા કીયે હેં. ઔર કીસ કદર નવાફીલ પડહે હેં. ઔર અગર ઉસકે ફરાયેઝ તરક હુયે હેં, તો એક ફરઝકે ઇવઝમેં ૭૦ નવાફીલ કાયેમ હો-સકેંગે, નમાઝ ઇનસાની સુરતમેં હાઝીર હો-જાયેગી. ઔર જો નમાઝેં બિલા ખુશુ, ઔર ખુઝુ, ઔર ઝીકરે ઇલાહી, ઔર દુરૂદ, ઔર બિલા વઝાયેફ પડહી ગઇ હેં, વોહ બે-દસ્તો પા હોંગી, ઔર જીન નમાઝોંમેં ઉન ઉમુરે મજકુરાકા લિહાઝ રખ્ખા ગયા હોગા, વોહ નમાઝ, નિહાયત આરાસ્તા ઔર પયરાસ્તા હોંગી. ઇસકે બાઅદ, દીગર ઇબાદાતે બદનીકા-ભી, મસલન, રોઝા, હજ, ઝકાત, જીહાદ, ઇસી તઔર પર હિસાબ ઔર કિતાબ હોગા. ઔર ઝોહદ, હિર્સ દીની ઇલ્મ, ખુન, ઝખમ, ખાના-પીના, ના-જાયેઝ ખરીદો ફરોખ્ત, હુકુકુલ ઇબાદ, વ-ગયરા, વ-ગયરા. કા હિસાબ હોગા. ઝાલીમોંસે મઝલુમોંકો ઇસ તઔર પર બદલા, દીલાયા જાયેગા, કે અગર ઝાલીમને નેકીયાં કી હેં, તો ઉસકે હસ્બે ઝુલ્મ, મઝલુમોંકો દીલવાઇ જાયેંગી. ઔર અગર નેકીયાં નહીં હેં, તો મઝલુમકે ગુનાહ હસ્બે અંદાઝયે ઝુલ્મ, ઝાલીમકી ગરદન પર ડાલે જાઇંગે, અલબત્તા ઝાલીમોંકા ઇમાન, ઔર અકીદા, ન-દીયા જાયેગા. બાઅઝ અયસે આલી હિમ્મતભી હોંગે, કે ખુદા, કે ફઝલો કરમ પર ભરોસા કરકે અપની નેકીયોંકો બ-ગયેર, કીસી ઇવઝકે દુસરોંકો બખ્શ દેંગે. ચુનાંચે એક રિવાયતમેં આયા હે, કે દો આદમી મીઝાનમેં ઇસ કિસમકે હાઝીર હોંગે, કે ઓનકી નેકીયાં, ઔર બુરાઇયાં બરાબર હોંગી. દુસરા અયસા હોગા, કે જીસકી કોઇ

એક નેકી હોગી, તો પેહલેકો હુકમ હોગા, કે તુ કહીંસે અગર એક નેકી માંગ લાવે, તો નેકીયોંકા પલ્લા બઢ જાયેગા, ઓર તુ જન્નતકા મુસ્તહક હો-જાયેગા. વોહ બિચારા નાચાર, તમામ લોગોંસે ઇસ્ત-દુઆ કરેગા. મગર કહીંસે કામયાબી ન-હોગી. આખીર મજબુરન વાપીસ આયેગા, જબ દુસરેકો યે હાલ માઅલુમ હો-જાયેગા, તો કહેગા, કે ભાઇ! મેરી તો સીર્ફ એકહી નેકી હે. ઓર બા-વજુદ ઇતની ખુબીયોંકે તુજકો એક નેકીભી કીસીને ન-દી? ભલા મુજકો કોન દેગા? લે, યે એક નેકીભી તુહી લેલે. તાકે તેરા કામ તો બન-જાયે. મેરા **અલ્લાહ**, માલીક હે. પસ **ખુદાવંદ કરીમ**, અપને બે-ઇંતીહા ફઝલો કરમસે ઇરશાદ ફરમાયેગા, કે ઇન દોનોંકો જન્નતમેં લેજા-કર, એક દરજેમેં છોડદો.

આમાલકે તોલનેકા જીકર.

બંદોંકી તમામ છોટી, ઓર બડી નેકીયાં, મીઝાનમેં દાખીલ કરદી જાયેંગી. લેકીન ઉનકા વઝન હસ્બે અકીદા હોગા., યાને જીસ કદર અકીદા પુખતા, ઓર ખાલીસ હોગા, ઉતનીહી ઝીયાદા વઝની હોંગી. જયસા-કે એક રિવાયતમેં આયા હે. કે એક શખ્સકી ૯૯ બુરાઇયાં હોંગી, ઓર સીર્ફ એકહી નેકી હોગી, તો વોહ તોલતે વક્ત બારગાહે એઝદીમેં અર્ઝ કરેગા, કે અય **ખુદાવંદ**, મેરી **ઇસ નેકીકી ઇતની બુરાઇયોંકે મુકાબીલેમેં ક્યા હકીકત હે, કે તોલ**

જાયે. જબ મેં દોઝખ–હીકે લાયેક હું, તો બ–ગયેર.તોલેહી મુજકો ભેજ દે, ઉસ વકત ઇરિશાદે બારી હોગા, કે હમ ઝાલીમ નહીં । યે ઝુરૂર તોલી જાયેગી. ચુનાંચે જીસ વકત કે વોહ નેકી બુરાઇયોંકે મુકાબીલેમેં તોલી જાયેગી, તો ઉસકા પલ્લા ઝુક જાયેગા. ઓર વોહ મુસ્ત–હકે જન્નત કરાર પાયેગા.

કબલ ઇસિકે મયદાને મહશરસે પુલ–સિરાત પર, જબ ગુજરનેકા હુકમ હોગા, તો તમામ મયદાને મહશરમેં અંધેરા છા–જાયેગા. પસ હર ઉમ્મતકો અપને અપને પયગંબરોંકે સાથ ચલનેકા હુકમ હોગા. અહલે ઇમાનકો નુરકી દો–દો મશઅલેં, ઇનાયત હોંગી. એક આગે ચલેગી, ઓર દુસરી દાહીં જાનીબ ચલેગી. ઓર જો ઉનસે કમતર હોંગે, ઉનકો સીર્ફ એક એક મશઅલ દી જાયેગી. ઓર જો ઉનસે કમ હોં, ઉનકો સીર્ફ પાઉંકે અંગુઠેકે આસ–પાસ ખફીફ રૌશની હોગી. ઓર ઉનસેભી જો ગયે ગુજરે હોં, ઉનકો ટમ–ટમાતે હુયે ચિરાગકી તરેહ રૌશની દી–જાયેગી. જો કભી બુઝેગી, ઓર કભી રોશન હોગી. જો મુનાફીક હોંગે, વોહ જાતી નુરસે બિલકુલ ખાલી હોંગે. બલકે દુસરોંકે નુરકી મદદસે ચલેંગે. યહાં–તક કે જીસ વકત યે સબ લોગ દોઝખકે કિનારેકે કરીબ જા–પહોંચેગે. તો દેખેંગે, કે દોઝખકે ઉપર પુલ–સિરાત હે. કે જો બાલસે ઝીયાદા બારીક હે. ઓર તલ–તારકી ધારસે ઝીયાદા તેઝ હે. હુકમ હોગા, કે ઇસપર હોકર જન્નતમેં ચલો, વોહ પંધરા હજાર સાલકી મસાફતમેં હે, જીનમેંસે પાંચ હજાર તો ઉપર ચડનેકે, ઓર પાંચ હજાર ઉતરનેકે, ઓર પાંચ હજાર બીચમેં ચલનેકે ઓર પાંચ હજાર ઉતરનેકે હે. હાસીલ કલામ, જબ મયદાને મહશરસે

પુલ-સિરાતકે ઉપર પહોંચે, તો આવાઝ હોગી, કે અય લોગો ! અપની આંખોકો બંદ કરલો, તાકે ફાતેમા બિનતે મોહમ્મદ મુસ્તફા સલ, પુલસે ગુજર જાયેં. ઉસકે બાઅદ, બાઅઝ લોગ, તો બીજલીકી ચમકકી તરેહ, બાઅઝ હવા, ઓર બાઅઝ ઘોડે, બાઅઝ ઉંટ, બાઅઝ મામુલી રફતારકી માનીંદ, પુલ-પરસે ગુજર જાઇંગે. બાઅઝ લોગ નિહાયત મહેનત, ઓર મુશ્કીલતકે સાથ પુલ-પર ચલેંગે, ઉસ વક્ત દોઝખમેંસે બડે બડે તતે નીકલેંગે, જો ઉનમેંસે બાઅઝકો તો છોડ દેંગે, ઓર બાઅઝકો કુછ કુછ કાટેંગે. ઓર બાઅઝકો ખેંચકર દોઝખમેં ડાલ-દેંગે. ઇસી તરેહસે રિસ્તા અમાનતેં લોગોંકે સાથ હો-જાયેંગી. પસ જીન્હોંને ઉનકી રિઆયત ન-કી હોગી, ઉનકો દોઝખમેં ખેંચકર ડાલ-દેંગે. ઉસ વક્ત આમાલે સાલેહા, મસલન નમાઝ, રોઝા, દુરૂદ, વઝાયેફ, વ-ગયરા. લોગોંકે દસ્ત-ગીર હોંગે. ઓર ખયરાત, આગકે ઓર ઉનકે દરમ્યાન હાઇલ હો-જાયેગી. કુરબાની, સવારીકા કામ દેગી. ઓર ઉસ મુકામકે હોલકી વજેસે કીસીકી આવાઝ તક ન નીકલેગી. મગર પયગંબરાં, ઉમ્મતોંકે હકમેં રબ્બે સલ્લીમ કહેંગે

મુનાફિકોંકી બદ-હાલી.

જબ મુસલમાન પુલ-સિરાત પર ચઢ જાઇંગે, તો મુનાફીકીન અંધેરેમેં ગીરફતાર હોકર ફર્યાદ કરેંગે, કે ભાઇયો ! જરા ઠેહરના,

તાકે તુમ્હારે નુરકે તુફેલસે હમભી 'ચલે ચલે', વોહ જવાબ દેંગે, જરા પીછે ચલે જાઓ. જહાંસે હમ નુર લાયે હેં, તુમભી વહીંસે લે-આઓ. પસ જબ પીછે ચલેંગે, તો વહાં બે-ઈંતીહા, તારીકી ઓર હોલ દેખેંગે. કે પુલ-સિરાતકે સિરે પર, એક બહોત બડી દીવાર કાયેમ હે, ઓર દરવાઝા બંદ હો-ગયા હે, પસ નિહાયતહી ગડ-ગડાકર, મુસલમાનોંકો પુકારેંગે, કે ક્યા દુનિયામેં હમ તુમ્હારે, સાથ ન-થે, જો અબ હમેં છોડે ચલે જાતે હો ! વોહ જવાબ દેંગે, કે બેશક. તુમ હમારે સાથ તો થે, લેકીન બ-ઝાહીર, ઓર દીલમેં શક, ઓર શુબા કરતે હુવે, હમારે હકમેં બુરાઇયાં, ઓર કુફ્ફારોંકી ભલાઈયાં ચાહતે થે, લે-હાજા મુનાસીબ હે, કે જીનકા સાથ દેતે થે, ઉન્હીંસે જા-મીલો. ઇસી અસનામેં આગકે શોઅલે ઉનકો ઘેરકર, જહન્નમકે સબસે નીચેકે દરજ્જેમેં પહોંચા દેંગે. વોહ મુસલમાન, જો બીજલી, ઓર હવાકી રફ્તારકે મોવાફીક પુલ-સિરાત પરસે ગુજરેંગે, વોહ પુલકો ઉબુર કરકે કહેંગે, કે હમને તો સુના થા, કે રસ્તેમેં દોઝખ આયેગી, લેકીન હમને તો દેખાભી નહીં, ઓર વોહ લોગ, જો સલામતીકે સાથ ગુજરેંગે, વોહભી પુલ સિરાતસે ઉતર કર મયદાનમેં ઉનસે જા-મીલેંગે. દુનિયામેં જો એક દુસરેસે શિકાયત રખતે થે, વોહ સબ એક હો-જાઇંગે.

હઝરત રસુલે મકબુલ સા.

જનાબ રસુલે મકબુલ સલ, અપને દસ્તે મુબારકસે જન્નતકા કુફલ ખોલ-કર લોગોંકો જન્નતમેંદાખીલ ફરમાઇંગે. યહાં પહોંચ-કર આપ અપની ઉમ્મતકી તફ્તીશે હાલ કરેંગે. ઉસ-વક્ત આપકી ઉમ્મત તમામ અહલે જન્નતકા ચહારૂમ હિસ્સા હોગી. દર્યાફ્તે હાલકે બાઅદ જબ આપકો માઅલુમ હો-જાયે, કે અભી મેરી ઉમ્મત-મેંસે હજા-રહા આદમી દોઝખમેં હેં, તો બ-વજેહ ઇસકે કે આપ રહ-મતુલ લિલ-આલમીન હેં. ગમગીન હોકર દરગાહે ઇલાહીમેં અર્ઝ કરેંગે.

દોઝખીયોંકે લીયે શફાઅત.

અય ખુદા! મેરી ઉમ્મતકો દોઝખસે ખલાસી દે. યે શફા-અતભી શફા-અતે કુબરાકે માનીંદ, જો આં-જનાબને કી-થી હોગી. યાને સાત રોજ તક, સર બ-સુજુદ રેહ-કર, અજીબો ગરીબ, હમ્દ ઓર સના, બયાન ફરમાઇંગે. તબ બારગાહે ઇલાહીસે હુકમ હોગા, કે જીસકે દીલમેં જવકે દાનેકે બરાબર ઇમાન હો, ઉસકો દોઝખસે નીકાલ લાઓ. આપકો દેખ-કર દુસરે પયગંબરભી અપની અપની ઉમ્મતોંકી શફા-અત કરેંગે. પસ હુઝુરે અકરમ સલ, બ-હુકમે ઇલાહી, ફરીસ્તોંકો અપને સાથ લેકર, ઉમ્મતીયોંકે સાથ દોઝખકે કિનારે પહોંચેંગે. ઓર ફરમાઇંગે, કે અપને અપને રિશ્તે-દારોં, ઓર

વાકેફ઼—કારોંકો યાદ કરકે ઉનકી નિશાની બતાઓ, તાકે યે ફ઼રીશ્તે ઉનકો દોઝખસે નિકાલ—લેં. ચુનાંચે અયસાહી હોગા. અલાવા અઝીં, શોહદાકો સત્તર, હાફ઼ીઝોંકો દસ, ઉલમાઓંકો હસ્બે મરાતીબ, લોગોંકી શફ઼ા—અતકા હક હોગા. જબ આપ ઉનકો લેકર, જન્નતમેં તશરીફ઼ લાઇંગે, તો આપકી ઉમ્મત, ઉસ વક્ત તમામ અહલે જન્નતકા તીસરા હીસ્સા હોગી. ફીર પયગંબરે ખુદા સલ, તફ઼તીશ ફ઼રમાઇંગે, કે અબ મેરી ઉમ્મત મેંસે, કીસ કદર દોઝખમેં બાકી હેં ? જવાબ હોગા, કે હુઝુર ! અભી તો હજારહા દોઝખમેં મૌજુદ હેં, આપ ફીર બ—દસ્તુરે સાબીક, બારગાહે એઝદીમેં શફ઼ા—અત કરેંગે. હુકમ હોગા, કે જીસ કીસીકે દીલમેં રાઇકે દાનેકે બરાબર, ભી ઇમાન હો, ઉસકો દોઝખસે નિકાલ લાઓ. પસ આપ બ—દસ્તુરે સાબીક, ઉલમા, અવલીયા, શોહદા, વ—ગયરાકો, દોઝખકે કિનારે લેજા—કર ફ઼રમાઇંગે, કે અપને અપને રીશ્તે—દારોં, ઓર વાકેફ઼—કારોં, વ—ગયરાકો, યાદ ઓર પેહછાન કરકે દોઝખસે નીકલવાઓ. ઉસ વક્તભી હજારહા આદમી દોઝખસે રિહા હોકર, જન્નતમેં દાખીલ હો જાઇંગે. અબ આપકી ઉમ્મત તમામ અહલે જન્નતકા નિસ્ફ઼ હિસ્સા હોગી. ઇસ શફ઼ા—અતકે બાઅદ આપ ફીર દર્યાફ઼્ત ફ઼રમા—કર, બ—દસ્તુરે સાબીક, શફ઼ા—અત કરેંગે. ઇરશાદે બારી હોગા, કે જીસકે દીલમેં આધે જરરેકે બરાબરભી ઇમાન હો, તો ઉસકો દોઝખસે નિકાલ દો. પસ બ—દસ્તુરે સાબીક, એક બહોત બડી તેઅદાદ, જહન્નમસે બર આમદ હોકર, જન્નતમેં દાખીલ હોગી. ઉસ વક્ત આપકી ઉમ્મત તમામ અહલે જન્નતસે દો—ચંદ હો—જાયેગી. ઓર મોવહ—હેદીન મેંસે કોઇ શખ્સ દોઝખમેં નહીં રહેગા. મગર વોહ મોવહ—હેદીન, કે જીનકો

અંબીયા અલે, કા તવસ-સુલ હાસીલ નહો, યાને ઉનકો પયગંબરોંકે આનેકા ઇલ્મ નહીં હુવા હો, નકે વોહ પયગંબરોંકો માઅલુમ કરકે મુન હરીફ હો-ગયે હોં. ઉનકે હકમેંભી હુઝુરે અકદસ સલ, શફા-અત, કરેંગે. મગર ખુદાવંદ કરીમ, ફરમાયેગા, કે ઉનસે તુમ્હારા કોઈ તાઅલ્લુક નહીં. બલકે ઉનકો, મેં ખુદ બખશુંગા. ઇસી અસનામેં મુશરે-કીન, ઔર ઉન મોવહ-હેદીનમેં ઝગડા હોગા. મુશરે-કીન બ-તઔર તાઅના કહેંગે, કે તુમ તો તૌહીદકે મુત-અલ્લક દુનિયામેં હમસે ઝગડે થે. ઔર અપને તઈં સચ્ચે બતાતે થે. મગર માઅ-લુમ હુવા, કે તુમ્હારા ખ્યાલ, મહઝ ખામ થા. દેખો, હમ, ઔર તુમ યકસાં એકહી બલામેં મુબ-તીલા હેં. પસ ઉસ વક્ત ખુદાયે કુદદુસ ફરમાયેગા, કયા ઉન્હોંને શીર્ક, ઔર તૌહીદકો યકસાં સમઝ લીયા હે? કસમ હે, ઇઝ-ઝતો જલાલકી, કે મેં કીસી મોવહ-હેદીનકો મુશ-રીકકે બરાબર ન-કરુંગા. પસ ઉન તમામ મોવહ-હેદીનકો ઉસ રોજકે આખીરમેં, કે જીસકી મિક-દાર પચાસ હજાર સાલ હે. દોઝખસે અપને દસ્તે કુદરતસે નજાત દેગા. ઉસ વક્ત ઉન લોગોંકે જીસમ કોયેલેકી તરેહ સીયાહ હોંગે, લે-હાજા આબે હયાતકી નેહ-રમેં, કે જો જન્નતકે દરવાઝોંકે સામને હે, ઉસમેં ગોતા દેંગે. જીસસે ઉનકે બદન સહી, ઔર સાલીમ હોકર, તરો તાઝા હો-જાઇંગે. ઔર એક મુદ્દતકે બાઅદ, જન્નતમેં દાખીલ હોંગે. મગર ઉનકી ગરદનોં પર એક સીયાહ દાગ રહેગા. ઔર અહલે જન્નતમેં ઉનકા લકબ જહન્નમી હોગા. પસ વોહ એક મુદ્દતકે બાઅદ, દરગાહે ઇલાહીમેં અર્ઝ કરેંગે. ખુદાવંદા! જબ તુને દોઝખસે હમકો નજાત-દી, તો ઇસ નુકશાન, ઔર લકબકો-ભી અપને ફઝલો કરમસે હમસે દુર કરદે.

પસ ખુદા, કી મેહરબાનીસે વોહ નશાન, ઔર લકબ-ભી ઉનસે દૂર હો-જાયેગા. સબસે આખીરી શખ્સ, જો દોઝખસે બર આમદ હોકર, જન્નતમેં દાખીલ કીયા જાયેગા, વોહ એક અયસા શખ્સ હોગા, કે ઉસકો દોઝખસે નિકાલ-કર, કિનારે પર બીઠા-દીયા જાયેગા. થોડી દેરકે બાઅદ, જબ ઉસકો હોશ આયેગા, તો કહેગા, કે મેરે મોંહકો યહાંસે ફેરદો, પસ ઉસસે અહદ લીયા જાયેગા, કે ઉસકે સિવા ઔર કુછ તુ ન-માંગેગા. જબ વોહ પુખતા અહદ કર-લેગા, તો ઉસકા મોંહ ફેર-દીયા જાયેગા. જબ વોહ કરીબ જન્નતકી જાનીબ નઝર કરેગા, તો ઉસકો નિહાયત તર, ઔર તાઝા દરખ્ત દીખાઇ દેંગે. પસ વોહ શોર મચાયેગા, ઇલાહી ! મુજકો વહાં પહોંચા-દે. ફીર ઉસસે બ-દસ્તુરે સાબીક, અહદ લેકર, વહાં પહોંચા દીયા-જાયેગા. ઔર ઉસી તરતીબસે ખુશનુમા દરખ્ત, ઔર ઉમદા મકાનાતકો દેખ-કર, અહદકો તોડ-કર, જન્નતકે પાસ પહોંચ જાયેગા. જબ વોહ જન્નતકી તરો તાઝગી, ઔર રૌનક દેખેગા, તો તમામ અહદ સાબીકકે તોડ-કર, નિહાયત ગડ-ગડા-કર, જન્નતમેં દાખીલ હોનેકા ખાસ્ત-ગાર હોગા. લેકીન જબ ઉસકો જન્નતમેં દાખીલ હોનેકી ઇજાઝત મીલ-જાયેગી, તો ઇસ ખ્યાલમેં પડ-જાયેગા, કે જન્નત તો મામુર હો-ચુકા હે. અબ મેરે લીયે મકાનકી ગુંજા-ઇશ કહાં હોગી ? હક તઆલા ફરમાયેગા, જા, વહાં જગાકી કમી નહીં હે. અર્ઝ કરેગા, કે ખુદાવંદા ! શાયદ, તુ મુઝસે તમસ-ખુર કરતા હે. હાલાંકે તુ, રબ્બુલ આલમીન હે. ખુદાવંદ કરીમ, ફરમાયેગા, કે જીસ કદર, તુઝે માંગના હો. તો મુઝસે માંગ-લે. મેં ઉસસે દો-ચંદ અતા કરુંગા. સુનાંચે અયસાહી હોગા. ઔર યે અહલે જન્નત-મેંસે અદના-કા મરતબા હે.

અહલે દોઝખ, ઓર અહલે જન્નતકી બાહમ ગુફતગુ.

હામીલે કલામ, જબ તમામ અહલે જન્નત, અપને અપને મુકામોં–પર બર–કરાર હો–જાઇંગે. તો મુલાકાતકે વક્ત, એક દુસરેસે કહેંગે, કે ફુલાન દોઝખી, હમસે હક–બાતોંમેં ઝગડતા થા. ન માઅ-લુમ, અબ વોહ કીસ હાલતમેં હે. પસ એક ખીડકી ખોલદી જાયેગી. ઓર બીનાઇમેં કુવ્વત અતા કી–જાયેગી. કે જીસસે વોહ દોઝખીકો દેખ–લેંગે. દોઝખી બહોત આહો–જારી કરકે જન્નતકે ખાને, ઓર પાનીકો તલબ કરેગા. યે જવાબ દેંગે, કે જન્નતકી નેઅમતોંકો ખુદા, ને તુમ પર હરામ કર–દીયા હે. મગર યે તો બતાઓ, કે અલ્લાહ તઆલા, કે વાએદોંકો કયું–કર તુમને સચ્ચા પાયા. કયું કે હમને તો તમામ વાએદોંકો બે–કમો કાસ્ત બજા, ઓર દુરૂસ્ત પાયા. વોહ નિહાયતહી પશેમાની, ઓર આજીઝી, ઝાહીર કરેગા. ઇસકે બાઅદ, અહલે જન્નત ખીડકી બંદ કર–લેંગે. ફીર અહલે જન્નત, અપને અહલો અયાલકા દર્યાફ્ત કરેંગે. ફરીસ્તે જવાબ દેંગે, કે વોહ સબ હસ્બે આમાલ, જન્નતમેં અપને અપને મકાનોંમેં મૌજુદ હેં. અહલે જન્નત કહેંગે, કે હમકો બ–ગયેર, ઉનકે કુછ લુત્ફ નહીં આતા. ઉનકો હમ તક પહોંચાઓ. મલાયે–કા, યે જવાબ દેંગે, કે યહાં હર શખ્સ, અપને અમલકે મોવા–ફીક રેહ–સકતા હે. ઉસસે તજા–વુઝકા હુકમ નહીં.

અહલે જન્નત, ઔર ઉનકી અવલાદ.

પસ વોહ ખુદાયે કુદદુસકી, બાર-ગાહમેં અર્ઝ કરેંગે, કે ખુદાવંદા! તુઝ-પર રૌશન હે, કે હમ જબ-તક, દુનિયામેં થે, તો કસ્બે મઆશ કરતે થે, ઔર ઉસમે અપને અહલો અયાલકી પરવરીશ હોતી થી. ઔર વોહ હમારી આંખોંકી ઠંડકકા બાઐસ હોતી થી. અબ જબ તુને બીલા-મુશક્કત, અયસી અયસી નેઅમતેં ઈનાયત ફરમાઇ, તો હમ ઉનકો કયુંકર મહરૂમ કર સકતે હેં? હમ ઉમ્મીદ-વાર હેં, કે ઉનકો હમસે મીલા-દીયા જાયે, ઇરશાદે બારે તઆલા હોગા, કે ઉનકી ઔલાદકો, ઉન તક જન્નતમેં પહોંચા-દો. ઔર ઉનકો અયેશ, ઔર આરામકે તમામ સામાનભી સાથહી પહોંચા-દો. તાકે ઉનકો કીસી બાતકી તંગી નહો. પસ અહલો અયાલકો ઉનકે મીલા દીયા જાયેગા. ઔર ઉનકો અસલી આમાલકી જઝાકે અલાવા વાલિદેનકે તુફેલસે બહોત કુછ અતા હોગા. અંદરને જન્નતમેં-ભી હુઝુરે અકરમ સલ, કો દરજાતે આલીયાકે લીયે શફાઅત કરનેકા હક હાસીલ હોગા. ઔર લોગ જીતની ઝીયાદા હુઝુરસે મોહબ્બત રખતે હોંગે, ઉતનેહી મરા-તીબ અપને હકસે ઝીયાદા હાસીલ કરેંગે.

ઝીકરે ઝુબ્હે મૌત.

જબ તમામ લોગ, દોઝખ. ઔર જન્નતમેં દાખીલ હો-ચુકેંગે, તો દોઝખ. ઔર જન્નતકે દરમ્યાન મુનાદી હોગી, કે

અય અહલે જન્નત ! જન્નતકે કિનારોં પર આ-જાઓ ઓર અહલે દોઝખ, દોઝખકે કિનારોં પર આ-જાઓ. અહલે જન્નત કહેંગે, કે હમકો તો અબદલ-આબાદકા વાએદા દીલાકર જન્નતમેં દાખીલ કીયા હે. અબ કયું તલબ કરતે હો ? ઓર અહલે દોઝખ નિહાયત ખુશ હોકર, કિનારોંકી તરફ દોડેંગે. ઓર કહેંગે. શાયદ હમારી મગફેરતકા હુકમ હો-ગયા. પસ જીસ વક્ત, સબ કિનારોં પર આ-જાયેંગે, તો ઉનકે મા-બયેન, મૌતકો ચિત-કબરે મેંઢેકી શકલમેં હાઝીર કરદીયા જાયેગા. ઓર લોગોસે કહા જાયેગા, કે કયા ઇસકો પેહછાનતે હો ? સબ કહેંગે. કે હાં, જાનતે હેં. કયુંકે કોઇ શખ્સ અયસા નહીં, કે જીસને મૌતકા પ્યાલા ન-પીયા હો. ઇસકે બાઅદ, ઉસકો જુબ્હા કરદીયા જાયેગા. કેહતે હેં, કે ઉસકો યહુયા અલે, જુબ્હા કરેંગે. ફીર વોહ મુનાદી, આવાઝ દેગા, કે અય અહલે જન્નત ! હમેશા હમેશાકે લીયે રહો, કે અબ મૌત નહીં. ઓર અય અહલે દોઝખ, હમેશા હમેશાકે લીયે રહો, કે અબ મૌત નહીં. અહલે જન્નત, ઇસ કદર ખુશ હોંગે, કે અગર મૌત હોતી, તો યે શાદી મર્ગ હો-જાતે. ઓર અહલે દોઝખ, ઇસ કદર રંજીદા હોંગે, કે અગર મૌત હોતી, તો યે ગમકે મારે મરજાતે. ઇસકે બાઅદ હુકમ હોગા, કે દોઝખકે દરવાઝોંકો બંદ કરકે ઉસકે પીછે બડે બડે આતશી શાહતીર, બ-તઓર પુસ્તીબાન લગાદો. તાકે દોઝખીયોંકો નીકલનેકા ખ્યાલભી ન-રહે.

જન્નતકી નેઅમતોંકા જીકર.

અહલે જન્નતકો જન્નતમેં અબદલ-આબાદ. રેહનેકા યકીન, ઓર ઇતમીનાન હો-જાયેગા. જન્નતકી દીવારેં સોને ઓર, ચાંદીકી ઇંટોં, ઓર મીસ્ક, ઓર જાઅફ્રાનકે ગારેમે બની હુઇ હેં, ઉસકી સડકેં ઓર પટરીયાં ઝમર્રૂદ, યાકુત, ઓર બિલ્લોરસે. બને હેં. ઉસકે બાગીચે નિહાયત પાકીઝા હેં. જીનમેં બજાયે બજરી, ઝમર્રૂદ, -યાકુત, ઓર મોતી, વ-ગયરા, પડે હેં. ઉસકે દરખ્તોંકી છાલેં, તીલાઇ ઓર નુક-રઇ હેં. શાખેં બે-ખીઝાં, ઉસકે મેવોંઓમે દુન્યાકી નેઅમતોંકી ગુનાગુન લજ્જતેં હે. ઉનકે નીચે અયસી નહરેં હેં, કે જીનકે કિનારે પાકીઝા ઓર જવાહીરાતસેં મુરસ્સે હેં. ઉન નેહરોંકી ચાર કિસમે હેં. એક વોહ, કે જીનકા પાની, નિહાયત શીરીન, ઓર ઠંડા હે. દુસરી વોહ, જો અયસે દુધસે લબરેઝ હેં. કે જીસકા મઝા નહીં બીગડતા. તીસરી અયસી શરાબકી હેં. જો નિહાયત ફ્રરહત અફ્ઝા, ઓર ખુશરંગ હે. ચોથી નિહાયત સાફ ઓર શફ્ફાફ શેહદકી હેં. અલાવા ઇનકે તીન કિસમકે ચશમે હેં. એકકા નામ કાફુર હે. જીનકી ખાસીયત ખુનુકી હે. દુસરેકા **ઝંજબીલ** હે. જીસકો **સલ-સબીલ**.બી કેહતે હેં. ઉસકી ખાસીયત ગર્મ હે, મિસલ ચાહ, ઓર કાહવા. તીસરેકા નામ **તસનીમ** હે. જો નિહાયત લતાફતકે સાથ હવામેં મોઅલ્લક જારી હે. ઉન તીનોં ચશ્મોંકા પાની, મુકર્રબીનકે લીયે મખસુસ હે. લેકીન અસહાબ-કોબી જો ઉનસે કમતર હેં, ઉનમેંસે સર બ-મોહોર, ગલાસ અહમત હોંગે. જો પાની પીનેકે વક્ત ગુલાબ, ઓર કેવડેકી તરહ ઉસમેંસે થોડા થોડા મીલા-કર પીયા કરેંગે, ઓર ઠંડાર ઇલાહી.

વક્ત, એક ઓર ચીઝ ઈનાયત હોગી. જીસકા નામ શરાબે તહુર હે. જો ઉન તમામ ચીઝોંસે અફઝલ, ઓર આલા હે. જન્નતકે દરખ્ત બા-વજુદ નિહાયત બુલંદ, ઓર બુઝુર્ગ, મેવાદાર ઓર સાયેદાર હોનેકે, ઈસ-કદર બા-શુઉર હેં, કે જીસ વકત કોઇ જન્નતી, કીસી મેવેકો રગબતકી નિગાહસે દેખેગા, તો ઉસકી શાખ, ઇસ કદર નીચેકો ઝુક જાએગી. કે બ-ગયેર, કીસી મશક-કતકે, વોહ ઉસકો તોડ-લીયા" કરેગા. જન્નતકે ફર્શ, ઓર લિબાસ વ-ગયરા, નિહાયત ઉમદા, ઓર પાકીઝા હેં. ઓર હર શખ્સકો વોહી લિબાસ, અતા કીયે જાઈંગે. જો ઉસકો મરગુબ હોંગે. ઓર મુખ-તલીફ,ઇકસામકે લિબાસ હોંગે. સુંદસ, ઇસ-તબરક, અતલસ, ઝરબફ્ત, વ-ગયરા. વ-ગયરા. ઓર બાઅઝ ઉન-મેસે અયસે નાઝુક, ઓર બારીક હોંગે. કે જીસસે બદન નઝર આયેગા. જન્નતમેં ન સરદી હે, ન ગરમી, ઓર ન આફતાબકી શોઆએં, ન તારીકી. બલકે અયસી હાલત હે, જયસે તુલુ આફતાબસે કુછ પેશતર હોતી હે. મગર રોશનીમેં હજારહા દરજે ઉસસે બરતર હોગી. જો અર્શકે નુરકી હોગી, નકે ચાંદ સુરજકી. ચુનાંચે એક રિવાયતમેં આયા હે, કે અગર વહાંકા લિબાસ, ઓર ઝેવર, અગર ઝમીન પર લાયા જાયે, તો વોહ અપની ચમક દમકસે જહાકો ઇસ કદર રોશન કરદેગા, કે આફતાબકી રોશની ઉસકે સામને માંદ હો-જાયેગી.

જન્નતમેં ઝાહીરી, ઓર બાતીની કસાફત ન-હોગી.

જન્નતમેં ઝાહીરી કસાફત, ઓર ગીલાઝત, યાને પેશાબ, પા-ખાના, હદસ, થુક, બલગમ, નાકકી રીંટ, પસીના, ઓર મયેલ

બદનકા, વ-ગયરા, બિલકુલ ન-હોંગે. સીર્ફ સર પર બાલ હોંગે. ઓર દાઢી, મુંછ, ઓર દિગર કીસમકે બાલ, કે જો જવાનીમેં પયદા હોતે હેં. વોહ બિલકુલ ન-હોંગે ઓર નકોઇ બીમારી હોગી. ઓર બાતીની કસાફતોં, યાને કીના, ઓર બુગ્ઝ, હસદ, તકબ્બુર, અયેબ-જોઇ, ગીબત, વ-ગયરાસે દીલ સાફ હોંગે. સોનેકી હાજત ન-હોગી. ઓર ઓર ખિલવત, ઓર ઇસ્તે-રાહતકે લીયે પરદે-વાલે મકાનોંમેં મયલાન કરેંગે. મુલાકાત, ઓર તરતીબે મજલીસકે વક્ત, સહન, ઓર મયદાનોંમેં મયલાન કરેંગે. ઉનકી ગીઝાઓંકા ફુઝલા, ખુશબુ-દાર ડકારોં ઓર મોઅત્તર પસીનેસે દફા હુવા. કરેગા. જીસ કદર ખાઇંગે, ફૌરન હઝમ હો-જાયા કરેગા. જીમાઅ-મેં નિહાયત, હઝ હાસીલ હોગા. ઓર ઇન્ઝાલ, એક નિહાયત ફરહત-બખ્શ હવાકે નીકલનેસે હુવા કરેગા. નકે મનીસે. ઓર જીમાઅ-કે બઅદ, ઔરતેં ફીર બાકીરા, હો-જાયા કરેંગી. મગર બુકારતકે ઇઝાલાકી તકલીફ, ઓર ખુન, વ-ગયરાકે નીકલેનેસે પાક હોંગી. સયરો તફરીહકે વાસતે હવાઇ સવારીયાં, ઓર તખ્ત હોંગે. જો એક ઘટેમેં એક મહીનેકા રાસતા તય કરતે હોંગે. જન્નતમેં અયસે કુબ્બે, બુરજ, ઓર બંગલે હોંગે, જો એકહી યાકુત યા મોતી, યા ઝમુર્રદ, યા દીગર જવાહેરાતસે રંગ બ-રંગ, બને હોંગે. જીનકી બુલંદીયાં, ઓર અર્ઝ સાઠ સાઠ ગઝ હોંગી. કયુંકે કાએદા હે,. કે કીસી મકાનકી બુલંદી, ઓર અર્ઝ, યકસાં નહો, તો મકાન ના-મોઝુ હોતા હે. અહલે જન્નતકી ખિદમત, રાહત, આશાઇશ, ઓર આરામ, વ-ગયરાકે લીયે હુરો, ગીલમાં, ઓર અકવાજ, મૌજુદ હોંગે. જન્નત આઠ હેં. જીનમેંસે સાત, તો સુકુનતકે લીયે મખસુસ હેં. ઓર આઠવીં દીદારે ઇલાહીકે લીયે. જીસકો બારગાહે ઇલાહી-ભી, કેહ સકતે હેં. જન્નતોંકે નામ હસબે જેલ હેં.

જન્નતોંકા નામ.

૧ જન્નતુલ માવા, ૨ દારૂલ મુકામ, ૩ દારૂસ સલામ, ૪ દારૂલ ખુલ્દ, ૫ જન્નતુલ નઈમ, ૬ જન્નતુલ ફિરદોસ, ૭ જન્નતુલ અદન. ૮ જન્નતુલ ફિરદોસ. યે જન્નતુલ ફિરદોસ, તમામ જન્નતોંસે બરતર ઓર આલા હે. ઓર ઉસમેં સબસે બેહતરીન તબકા જન્નતુલ અદન હે. જહાં તજલ્લીયાતે ઇલાહી, નમુદાર હોતી હેં. ઓર ગુના-ગુન બે-અંદાજા નેઅમતેં અતા ફરમાઇ જાતી હેં, મગર આઠવીં જન્નતકે નામમેં ઉલમાકા ઇખતીલાફ હે. હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસ રદી, ફરમાતે હે, કે વોહ ઇલ્લી-ઇન હે. લેકીન કુરઆને મજીદમેં આયા હે, કે ઇલ્લી-ઇનિ, અહલે જન્નતકા દફતર, ઓર મુકરબ ફરીસ્તોં, ઓર બની-આદમકી હાઝીરીકા મુકામ હે. ન તબ-કયે જન્નત. બાઅઝ ઉલમાને ઇસકો જન્નતુલ-કસીફ કહા હે. ઓર ઉસકી તાઈદ, ઇસ હદીસસે હોતી હે. કે મુસલમાન મુશ્કકે ટેલોં પર જમા હોંગે. પસ એક હવા ચલેગી, કે જીસસે મુશ્ક, ઉડકર ઉનકે કપડોં, ઓર ચેહરોં પર પડેગા. ઓર ઉનકી મોઅત તરી પેહલેસે દુગની હો-જાયેગી. ઇસી અસનામેં, ખુદાયે-કુદદુસ, કી તજલ્લીકા ઝુહુર હોગા. જીસસે હર શખ્સકો બ-કદરે ઇસ્તેઅ-દાદ, અનવારે બરકાત, મર્હમત હોંગે. ઓર કલામભી હોગા. ઇસ ફકીરકે ખ્યાલમેં ઉસકા નામ મક-અદુસ સીદક, માઅલુમ હોતા હે. કયુંકે ઇસ આયતે કરીમા, ઇન-નલ મુત-તકીના ફી જન્નાતીન વ નહરીન, ફી મક-અદે સીદકીન ઇનદા મલીકીમ મુક-તદેર. સે ગેહી મફહુમ હોતા હે. ઓર એક રિવાયતમેં આયા હૈ, કે જન્નતકે દરજે અદદમેં (ગીનતીમે) ઇતને હેં,

કે જીતની કલામે મજીદકી આયતેં હેં. ઔર ઉન તમામ દરજોંસે બરતરો આલા, વોહ દરજા હે, કે જીસકા નામે પાક, **વસીલા** હે. ઔર યે હુઝૂર **રસુલે મકબુલ** સલ, કે લીયે મખસુસ હે. ઉસકા ખાસ્સા યે હે, કે જિસકા રેહને-વાલા વઝીરકા હુકમ રખતા હે. ક્યુંકે અહલે જન્નત-મેંસે કાસીકો કોઇ નેઅમત બ-ગયેર ઉસકે તુંફૈલકે ન-પહોંચેગી. ઔર યે તબકે ઇસ તરેહ, એક દુસરે પર હાઇલ નહીં હેં. જયસે મકાનોંકી છતેં. બલકે ઉન તમામકી છત **અરશે ઇલાહી** હે. ઔર યે ઇસ તરીકે પર હેં, કે જયસે બાગકે નીચેકા હિસ્સા, ઉપરકા હિસ્સા, ઔર ઉન દરજાતકી વસઅત પર, સિવાયે હક **રબ્બુલ** ઇઝ-ઝત, કે કોઇ અહાતા નહીં કર સકતા. ઔર નીચે કે દરજોં-વાલોંકો ઉપરકે દરજે-વાલે ઇસ તરેહ નઝર આઇંગે, કે ગોયા આસમાનકે કિનારોં પર સિતારે હેં. ઇસ કદર માઅલુમ હે, કે જન્નતુલ-માવા, સબસે નીચે, જન્ન-તુલ અદન વસ્તમેં, ઔર જન્નતુલ ફિરદોસ સબસે ઉપર હે. અહલે જન્નત-મેંસે અદના શખ્સકો દુન્યાની આરઝુ-ઓંસે દસ ગુના મર્હમત હોગા. ઔર બાઅઝ રિવાયતોંમેં હે, કે અદના અહલે જન્નતકી મિલ્ક, હશમ, ઔર ખુદ્દામ, અસબાબે, ઔર લજ્જત, વ-ગયરા, વ-ગયરા, અસ્સી સાલકી મસાફતકે બરાબર ફયલાવમેં હોંગે, ઔર જન્નતકે બાઅઝ બડે બડે મેવે, અયસે હોંગે, કે જીસ વક્ત ઉસકો જન્નતી તોડેગા, તો ઉસમેંસે નિહાયત ખુબ-સુરત,ઔર પાકીઝા ઔરત મયે લિબાસે ફાખીરા, ઔર જેવરકે બર આમદ હોગી, ઔર અપને માલીકકે હમ-નશીન, ઔર ખિદમત ગુજાર હોગી.

અહલે જન્નતકે કદો કામત.

માનીંદે હઝરત આદમ અલે, કે સાઠ સાઠ હાથ હોંગે. ઔર ૭ગર આઝાભી ઇનહીં કદો કામતકે મુનાસીબ હોંગે. બ-લીહાઝે સુરત નેહાયત હસીન, ઔર જમીલ હોંગે. ઔર હરએક અયેન શબાબકી હાલતમેં હોગા. ઝીકરે ઇલાહી, ઇસ તરેહ બે-તકલ્લુફ દીલ, ઔર ઝબાનોં પર જારી હોગા, જયસા-કે દુનિયામેં સાંસ, ઔર જયસા-કે જન્નતકી નેઅમતોંસે બદનકો લજ્જત હાસીલ હોગી. ઈસી તરેહસે બાતીની લજ્જાત. યાને અનવાર, ઔર તજલ્લીયાતે ઈલાહી-ભી હાસીલ હોતી રહેંગી. મસલન જન્નતમેં એક દરખ્ત (ઝાડ) હે, જીસકા નામ **સુબહા-નલ્લાહ** હે. જયસા કે જાયકેમેં વોહ લજ્જત દેતા હે, ઇસી તરેહ **ખુદાકી** તનઝીયા, ઔર તસબીહ, કી લજ્જતસે આગાહ કરતા હે. જન્નતકી સબસે બેહતર, ઔર અફઝલ નેઅમત, દીદારે **ઇલાહી**, હે.

દીદારે ઇલાહી.

દીદારે ઇલાહીસે મુશર્રફ હોનેકી હેસીયતસે, લોગોંકી ચાર કિસમેં હોંગી. એક તો વોહ, કે જો સાલ-ભરમેં એક મરતબે, દુસરે વોહ, કે જો હર જુમ્આકો. ઔર તીસરે વોહ, કે જો દીનમેં દો દફે મુશર્રફ હોંગે. ચુનાંચે હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે

સુબોહ, ઓર અસરકી નમાઝ નિહાયત ખુશુ, ઓર ખુશુસે પરહને–સે ઉસ દીદારમેં બડી મદદ મીલતી હે. ચૌથી જમાઅત ખાસુલ–ખાસ બ–મંઝીલે ગીલમાન, ઓર ખુદદામ, હર વકત બારગાહે ઇલાહીમેં હાઝીર રહેંગે. તરીકયે દીદાર યે હોગા, કે સાત તબકોંકે ઉપર, આઠોં તબકેમેં એક કુશાદા, ઓર વસી મયદાન જેરે અર્શ, મૌજુદ હે. વહાં નુર, ઝમુરરૂદ, યાકુત, મોતી, ચાંદી, ઓર સોને; વ–ગયરા, કી કુરસીયાં હસ્બે મરાતીબ રખ્ખી જાયેંગી. ઓર જીન લોગોંકે લીયે કુરસીયાં, નહીં હે, ઉનકો મુશ્કો અંબરકે ટેલોં પર બીઠાઇંગે. ઓર હર શખ્સ અપની જગે નિહાયત ખુશ, ઓર ખુર્રમ હોગા. દુસરોંકે મરાતીબકી અફઝુનુકી વજેસે ઉસકો કીસી તરેહકા ખ્યાલ ન–હોગા. ઓર ઇસી અસનામેં એક નિહાયત મુસર્રત અફઝા હવા ચલ–કર, ઉનપર અયસી અયસી પાકીઝા ખુશબુયેં છીડક દેગી, કે જો ઉન્હોંને ન–કભી દુનિયામે, ઓર ન બેહીશ્તમેં દેખી હોંગી, ઉસ વકત **ખુદાવંદ–કરીમ**, ઉનપર ઇસ તૌર જલવા–અફરોઝ હોગા, કે કોઈ શખ્સ એક દુસરેકે દરમ્યાન હાઇલ ન–હોગા. ઓર હર શખ્સકો ઇસ કદર કુર્બ હાસીલ હોગા,* કે વોહ અપને દીલકે રાઝોંકો ઇસ તરેહ અર્ઝ કરેગા, કે ઉસસે દુસરેકો ખબર ન–હોગી. ઓર **ખુદાયે–કુદદુસકે** ખિતાબકો, સીર્રન ઓર જહ–રન સુનેગા. ઇસી અસનામેં હુકમ હોગા, કે શરાબે તહુર, ઓર નિહાયત લજીઝ નેઅમતોંસે ઉનકો સર ફરાઝ કરો. **દીદારે ઇલાહી**, દેખને–વાલોંકો ઇસ કદર ઇરત–ગરાક હોગા, કે લજ્જતે દીદારકે સિવા, વોહ તમામ ચીઝોંકો ભુલ જાઇંગે. જબ યહાંસે રૂખસ્ત હોંગે, તો રાસતેમેં એક બાઝાર દેખેંગે, કે જીસમેં અયસે અયસે અજીબતોહફે, ઓર તહાયેફ

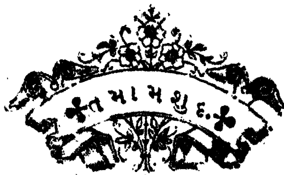
મોહિયા હોંગે, કે જો ન કીસી આંખને દેખે હોંગે. ઓર ન કીસી કાનને સુને હોંગે. જો શખ્સ, જીસકા તાલીબ હોગા, વોહ મહંમત કી-જાયેંગી. જન્નતમેં તીન કિસમકે રાગ હોંગે, એક તો યે, કે જીસ વકત હવા ચલેગી, તો દરખ્તે તુબા, કે હર પતતે ઓર શાખસે ખુશ ઇલહાન આવાઝેં સુનાઇ દેંગી. કે જીસસે સામે-ઇન મહો હો-જાયા કરેંગે. ઓર જન્નતમેં કોઇ ઘર અયસા ન-હોગા, કે જીસમેં દરખ્તે તુબા, કી શાખ નહો. દોવુમ યે, કે જીસ તરેહ શાદી, બ્યાહ, વ-ગયરામેં તરનીએ ઇજતીમા, ઓર સીમા કરતે હેં. ઇસી તરેહ જન્નતમેં હુરેં, અપની ખુશ ઇલહાની-યોંસે હર રોજ અપને માલીકોંકો મહઝુઝ કરેંગી. તીસરે યે, કે **દીદારે ઇલાહીકે** વક્ત, બાઅઝ મુકરરીબ, ઓર ખુશ ઇલહાન બંદોંકો, જયસે, હઝરત **ઇસરાફીલ** અલે, ઓર હઝરત દાઉદ અલે, કો હુકમ હોગા, કે ખુદા, કી પાકી બ્યાન કરો. ઉસ વક્ત એક અયસા અજીબ લુત્ફ હાસીલ હોગા, કે તમામ સામેઇન પર વજદ તારી હોગા.

ખુદ્દામે અહલે જન્નત.

ખુદ્દામે અહલે જન્નત, તીન કિસમકે હોંગે, એક મલાયેકા, જો **ખુદાયે કુદ્દુસ**, ઓર ઉસકે મા-બયેન, બ-તઓર કાસીદ હોંગે. દોવુમ, ગીલમાન, જો હુરેંકી તરેહ એક જુદી મખલુક હે. વોહ હમેશા એક ઉમર રહેંગે. ઓર મિસલ બિખરે હુયે મોતીયોંકે ચારોં તરફ ખિદમત કરતે ફીરેંગે. તીસરી. અવલાદે મુશરેકીન, જો કબલ

અઝ મુલુગ, ઇંતેકાલ કરચુકી હોગી. વોહ બ-તઓર ખુદ્દામ રહેંગે. બાઅઝ લોગ બ-વજ્હે ઇસકે, કે ઉનકી નેકીયાં, ઓર બદીયાં, બરાબર હોંગી. વોહ નતો જન્નતકે મુસ્તહક હોંગે. ઓર ન દોઝખકે, બલકે પુલ-સિરાતસે ઉતરતેહી જહન્નમકે કિનારે પર ઉનકો રોક દીયે જાઇંગે. નીઝ વોહ લોગ, કે જીનકો દાઅવતે પયગંબર, ન-પહોંચી હોગી, ઓર ઉન્હોંને નતો નેક આમાલ કીયે હોંગે, ઓર ન-કોઇ બદી, ઓર શિર્ક કીયા હો, બલકે ચો-પાયોંકી તરેહસે ખાતે પીતે, ઓર જીમા વ-ગયરા, મેં ઉમર બસર કરતે રહે હોં, ઓર વોહ લોગભી જો ફસાદે અકલ, ઓર જુજુનકી વજ્હેસે હક, ઓર બાતીલમેં ઇમતીયાઝ કરનેસે કાસીર રહે હોં, ઉસ મુકામમેં જીસકા નામ અેરાફ હે, તા ઇખ્તે-તામે રોઝે હશર, કે જીસકી મીકદાર પચાસ હજાર સાલ હે, વહાં રહેંગે. ઓર જન્નતમેં દાખીલ હોનેકી ઉમ્મીદ રખતે હોંગે. ફીર એક અરસેકે બાઅદ, મહઝ ફઝલે ઇલાહી, સે જન્નતમેં દાખીલ હો-જાઇંગે. ઓર બ-મંઝીલે ખુદ્દામ રહેંગે. ઓર જીન્નોંમેં જો કાફીર હોંગે, વોહ દોઝખમેં રહેંગે. ઓર જો સાલેહીન હોંગે. વોહ દાયેમી રાહતમેં રહેંગે. કયુંકે જીન્નો, ઇન્સ, દોનોં મુકલ્લીફ બિશ-શરેઅ હેં. જયસા-કે **સુરયે રહમાનમેં** બાર બાર જીકર આયા હે. ઓર પરીંદાં, ઓર ચો-પાયોં-કાભી હશર હોગા. ઇસી તરેહ પર, કે મઝલુમ ઝાલીમસે બદલા લેગા. જયસા-કે, **કુરઆને મજીદ,** મેં હે. **વમા-મિન દાબ્બતીન ફીલ અરદે, વ તાયેરીન તતીરો બે-જના-હયહે ઇલ્લા ઉ-મ-મુન અમસા-લકુમ, વ-મા ફર રતના ફીલ કિતાબે મીન શયઇન, સુમ્મા ઇલા રબ-બીહીમ યોહ-શરૂન.** જબ એક દુસરેસે બદલા લે-ચુકે, તો ઉનકો ખાક

કરદીયા જાયેગા. મગર હુસ્મે જેલ ચંદ અશીયાકો ફના ન–હોગી. મસલન જાનવરોં–મેંસે, **હઝરત ઇસ્માઇલ** અલે, કા દુંબા, **હઝરત સાલેહ** અલે, કી ઉંટની, **અસહાબે કાહફ્કા** કુતતા. નબાતાત–મેંસે ઉસ્તવાના હન્નાના. (યાને વોહ સુતુન, કે જો મીંબર બનનેસે પેશતર હુઝુરે અકરમ સલ, મસજીદે નબવીમેં ઉસકે સહારેસે વાઅઝ ફરમાયા કરતે થે.) મકાનાત–મેંસે ખાનયે–કાઅબા, કોહે તુર, સહરાયે બયતુલ મુકદ્દસ, ઓર વોહ જગા, કે જો હુઝુર અનવર સલ, કે રોઝયે મુકદ્દસા ઓર મા–બયને મીંબર વાકે હે, ઉનકો મુનાસીબ સુરતોંકે સાથ જન્નતમેં દાખીલ કર દીયા જાયેગા. કલામે અહલે દોઝખ, હમેશા દોઝખમેં, ઓર અહલે જન્નત, અબદુલ–આબાદ તક, જન્નતમેં રહેંગે. ઓર બે–શુમાર નેઅમતોંસે માલા–માલ રહેંગે. **ખુદાવંદ કરીમ,** હમ તમામ મુસલમાનોંકા ખાતીમા બિલ–ઇમાન કરે, ઓર હવલે કબ્ર, ઓર હશરસે નજાત દેકર, જન્નતમેં પહોંચાયે. ઓર અપની ખુશનુદી ઓર રઝામંદીમેં રખ્ખે. બ–હકકે મોહંમદ મુસતફા સલ, વ આલીહી, વ અસહા–બીહીત તાહેરીન, આમીન, સુમ્મા, આમીન.

ઇત-તીલાયે ઝુરૂરી.

બિરાદરાને ઇસ્લામ!

વાઝેહ હો, કે હમારી કિતાબ, હદીયતુલ મુસ્લેમીન, યાને **ઝુરૂરીયાતે દીન.** કે જો એકકીસ મરતબે, હમારે તરફસે છપ ચુકી હે. ઔર ઇસ કિતાબસે હજારોં દીનદાર ભાઇ, કે જીનકે નમાઝકે અરકાન, ઔર પંજ બીનાયે ઇસલામસે વાકેફ-ગારી ન-થા વોહ ઇસ કિતાબસે ફાયેદા ઉઠા રહે હેં. ઔર અપની આકેબત બ-ખયેર હોનેકા જરીયા ઉનકો હાસીલ હુવાં હે.

હમારી ઇસ કિતાબમેં ગલતી ન-રહે, ઇસલીયે બ-જાને ફ્રાદ હમ બડી મહેનત ઉઠાકર ઉસકો સહી છપવાતે હેં. લેકીન ચંદ લોગોંને હમારી ઇસ કિતાબકી નકલેં કી હેં. ઔર ઉસમેં બહોતસી ગલતીયાં હેં. ઇસલીયે નમાઝ ફાસીદ હોતી હે. ઔર બાઝી ગલતીયોંસે બડે ગુનેહ-ગાર હોતે હેં. ઇસલીયે નકલી કિતાબેં હરગીઝ ખરીદ ન-કરેં. બલકે **કાદરી કુંપનીકી**, રજીસ્ટર કિતાબેં **બીલીમોરેસે** મંગવાનેકા ખ્યાલ રખ્ખેં.

રાકીમ દુઆગો,

મીર સૈયદઅલી કાદરી.